

РІК LIX, Ч. 3

БЕРЕЗЕНЬ — 2002 — MARCH

№ 3, VOL. LIX

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

PIK LIX БЕРЕЗЕНЬ Ч. 3

Виходить раз у місяць
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація
Засновник Українського Музею в Нью-Йорку

Головний редактор — **Ірена Чабан**
Редактор англомовної частини — **Тамара Стадниченко**
Мовний редактор — **Лев Чабан**

Редакційна колегія:

Ірина Куровицька — (з уряду) — Голова Союзу Українок Америки
Марта Богачевська-Хом'як
Любов Волинець
Іванна Ганкевич
Анна-Галія Горбач
Марта Тарнавська
Людмила Тарнашинська

Адреса редакції: 108 Second Avenue
New York, NY 10003

Тел.: (212) 674-5508 Факс: (212) 254-2672

Річна передплата в США
Для членів СУА \$ 25.00
Для інших передплатників \$ 30.00
Поодинокое число \$ 3.00
В країнах поза межами США US \$ 40.00

Адміністратор: **М. Оріся Яцусь**
Тел./Факс: (732) 441-9377

OUR LIFE

VOL. LIX MARCH № 3

Published by
UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.
Non-profit organization
Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

Editor-in-Chief — **Irena Chaban**
English Editor — **Tamara Stadnychenko**
Ukrainian Language consultant — **Lev Chaban**

Contributing Editors:
Iryna Kurowyckyj — UNWLA Inc. President
Martha Bohachevsky Chomiak
Lubow Wolynets
Iwanna Hankewych
Anna-Halia Horbach
Martha Tarnawsky
Ludmyla Tarnashynska

Editorial Office: 108 Second Avenue
New York, NY 10003

Тел.: (212) 674-5508 Fax: (212) 254-2672

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$ 25.00
Annual subscription in the USA for other subscribers..... \$ 30.00
Annual subscription in countries other
than USA..... \$ 40.00 US currency
Single copy \$ 3.00

Business administrator: **M. O. Jacus**
Tel./Fax: (732) 441-9377

ЗМІСТ

Лідія Лихач, Микола Корнієнко. Ікона Шевченкового краю	1
Богдан-Ігор Антонич. Т. Шевченко	5
Людмила Смоляр. Дніпрова Чайка — правдива виразниця настроїв українського громадянства.....	5
Дніпрова Чайка. Весна	7
Одарка Майданська-Ілюк. Думи мої	8
Листи до редакції	9
Любомира Гайовська-Бойко. Бабка Пушкарка	9
Л. К. Калейдоскоп подій	10
Our Life	
Iryna Kurowyckyj. From the Desk of the President	11
The UNWLA on the World Wide Web	12
Anna Krawczuk. Branch 98 Starts Ukrainian Information Service	13
March Milestones	14
Taras Shevchenko. My Thirteenth Year	14
Letter From American Red Cross	15
Martha Bohachevsky-Chomiak. Letter From Ukraine	16
Ihor Magun. When You Have To Go	17
Pam Uschak. Branch 118 Presents Enchanted Christmas Tree	18
Cooky's Corner. Parsnip Soup	18
Вісті Головної Управи Союзу Українок Америки	
Голова СУА Ірина Куровицька	19
Діяльність округ і відділів	20
Добродійство	28
Нашим дітям	34
Наші смаковинки	36

Ілюстрації Дарії Наулко.

Illustrations by Daria Naumko.

На обкладинці: Дніпрова Чайка (Людмила Василевська).

Просимо всіх дописувачів посилати до редакції тільки оригінали дописів, статей. Згідно з журналістичною практикою, не подається копій, що були поміщені чи переслані до інших видань.

Незамовлених матеріалів редакція не повертає, а також не веде листування з приводу невикористаних матеріалів.

Редакція застерігає за собою право скорочувати матеріали і виправляти мову. Статті, підписані прізвищем чи псевдонімом автора, не завжди відповідають поглядам редакції.

Передруки і переклади матеріалів з "Нашого Життя" дозволені за поданням джерела.

На адресі, поміщеній на журналі, є зазначено, доки заплачена передплата.

Усі редакційні матеріали просимо пересилати на адресу редакції, з поміткою "редакторові".

Кошти вироблення кліше покривають дописувачі.

Дописи просимо писати виразно, через два інтервали, зокрема чітко імена і прізвища поданих осіб.

Редакція приймає за домовленням, тел.: 1-212-674-5508.

"OUR LIFE" (USPS 414-660) is published monthly (except August) by Ukrainian National Women's League of America, Inc., 108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003 ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. (USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to
"OUR LIFE", 108 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2001 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

З друкарні Computoprint Corp., 35 Harding Ave., Clifton, NJ 07011
Тел.: (973) 772-2166 Fax: (973) 772-1963 e-mail: computopr@aol.com

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

ЩИРО ВІТАЄМО ЗІ СВІТЛИМ ВОСКРЕСІННЯМ ХРИСТОВИМ!

БАЖАЄМО ВЕСЕЛИХ ТА ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ПРОВОДОВІ І ЧЛЕНКАМ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ,
ЗЕМЛЯКАМ В УКРАЇНІ ТА ПОЗА РІДНОЮ ЗЕМЛЕЮ!

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

НАШИМ ШАНОВНИМ ГОЛОВІ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ,
ЧЛЕНАМ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ ТА РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ,
ДОБРОДІЯМ, АВТОРАМ І ЧИТАЧАМ
БАЖАЄМО ЗДОРОВИХ І РАДІСНИХ СВЯТ!

РЕДАКЦІЯ "НАШОГО ЖИТТЯ"

Оксана ЛЯТУРИНСЬКА

НА ВЕЛИКДЕНЬ

І згадується раз-у-раз мені,
як дівчиною ще була малою,
вже з Благовіщення війне весною,
і благовісточком проходять дні.

Такі протеплені і сині, сині!
Якось так радісно стає тобі.
От котики пухнасті на вербі,
сережки бурштинові на ліщині.

І йдуть, і йдуть разочком ясні дні,
Мов хтось бурштинки ниже до намиста.
Вже й Великодня ніч. Душі очиста –
от по горбах уже горять вогні.

Горять і високо, і таємничо.
І кинути полінце у жерло,
щоб вище й вище полум'я було
й тебе якийсь кривняк-древлянин кличе.

Лідія ЛИХАЧ, Микола КОРНІЄНКО

ІКОНА ШЕВЧЕНКОВОГО КРАЮ

Наївний іконопис дев'ятнадцятого століття, створений непрофесійними сільськими малярами – предмет цієї статті. Регіон Центральної України, про іконопис якого ми розповідатимемо, охоплює кілька правобережних повітів колишньої Київської губернії – Звенигородський, Черкаський, Чигиринський, а також Уманський та Канівський (лівобережний). У двадцятих роках ХХ-го століття більшість цих теренів адміністративно належали до Шевченківської округи. Її сучасна адміністративна назва – Черкаська область, а поетична – Шевченків край, за іменем народженого тут великого українського поета та маляра Тараса Шевченка. Разом з іконами правобережного регіону ітиметься про ікони з

сусіднього Лівобережжя, колишньої Полтавської губернії, задля підкреслення стилістичної спільності та стилістичної окремішності іконопису, що розвивався в селах по обидва береги Дніпра.

Ікони, а частіше вживаний у селах термін „боги” чи „образи”, написані непрофесійними малярами на звичайних дерев'яних дошках чи домотканому полотні, були не просто зображеннями святих. Вони мали сакраментальне значення у житті селян.

Щодо самого терміну „боги”. Ще до цього часу в селах Черкащини (також Київщини, Полтавщини, Чернігівщини, інших регіонів) деякі старші люди ікони називають „богами”, а поличку, де стоять ікони – „бож-

ницею”. Етнографічна література подає відомості про те, що слово „боги” в значенні „ікони” вживалось серед слов’ян як північних, так і південних. Як справедливо зазначав Павло Жолтовський, в основі специфіки селянського іконопису лежить уподібнення християнських понять з колишніми поганськими. Функції давніх божеств переходять до християнських святих. У фолкльорі сонце, місяць, вітер замінюються Богом, Христом, Богородицею, апостолами, святими мучениками. Саме цей світогляд, далекий від канонічного церковного християнства, став характерним для українського селянства майже до ХХ століття.

Зображення ликів святих на селянських іконах помітно відрізняється від письма професійних та церковних малярів. Вони спрощені й наближені до облич сільських чоловіків, жінок, дівчат. Одяги тільки деякі умовні, а більшість нагадують селянське вбрання. Щоб зрозуміти інтерпретації цих образів, треба пам’ятати, що вони склалися не так на основі церковних джерел, як на підставі легенд, переказів українського села. Не дивно, що церковна влада всіляко намагалася зупинити розповсюдження наївного малярства богомазів: вона забороняла або регламентувала появу образів, лики яких надто зачорнені і мали неправильні пропорції. Але з того нічого не вийшло. Як писав І. Даниленко в журналі „Пчела”, „...років більше десяти, в Київській губернії, місцева єпархіальна влада регламентувала цензуру ікон – і що? Щепки-образи мають тут таке саме повнокровне громадянство, як і раніше...”.

Особливе значіння образів у світогляді селянина підкреслює їхнє розташування в хаті. Ікони тримали на центральному місці, на покуті, „...під стелею на тій стіні, де стояв стіл. Над столом завжди прибивали „божник”, що досягав інколи аршинів зо три і завжди прикрашався різьбленням”. На полиці-божниці розміщувалася основна пара образів – „благословення батьків” або „головні боги”. Якщо в хаті було більше ікон, ніж вміщувалося на божниці, а традиційно їх було від двох до десяти, то розвішували по кутах хати та стінах. На образи чіпляли рушники, „щоб

боги не були голі”, в значенні „убогі”, „бідні” (записано в с. Івківці, Чигиринського р-ну). На свята це були яскраво вишиті полотняні рушники, а в піст їх замінювали скромнішими. На період посту ікони на покуті завішували простою тканиною – занавіскою. Закривали образи також під час гулянь, „щоб не було гріха”.

На божницю за образи клали дарник – пучок або вінок з колосків, що залишався від обжинок, страсну свічку, а також ставили свячену воду, інколи свячену вербу та сухі квіти, а біля ікони або кількох ікон вішали лампадки, які запалювали на великі свята, а також під час служби в церкві.

Мальовані образи були присутні при найголовніших подіях життя людини: народженні (дитині дарували іконку разом із хрестом), весіллі (парою образів благословляли на шлюб), похороні (образи клали в домовину на далеку дорогу, образи роздавали в дар за упокій померлого).

В інших родинних обрядах „боги” також мали ритуальні функції: іконою благословляли в рекрути, на чумацтво („став я на коліна, поцілував спаса й хліб, батька та матір у руку’ сказали міні батько свою чумачу заповідь...”).

До ікони молилися й просили заступитися, допомогти, благословити у багатьох життєвих ситуаціях. Звертання до богів зустрічаємо у текстах замовлянь, плачах, народних молитвах. Анастасія Ткаченко з Івківців Чигиринського району призналася нам, що вона молиться здебільшого до св. Миколи і проказала таку молитву:

Просю тебе, Угодник Божий,
Святий, великий Миколай,
Життейські в горі потопають,
Ти руку помочи подай.
К твоїй іконі припадаю,
Просю: Угоднику, спаси.
Просю, тебе, Угодник Божий,
Молітву Богу однеси.
Кругом мене оточують,
Преграждають всі путі,
Мені гибелі желяють,
Щоб мені в блаженство не прийти.
Но ти, Угоднику великий,
Усім являєшся родной.
Просю тебе, Угодник Божий,

*Селянська хата.
Початок ХХ ст.
Фото із збірки
Миколи Біляшівського.*

Ізмилосердься надо мной.
Ти висотами своїми
Спасав в морі кораблі.
Просю тебе, Угодник Божий,
Моєму горю поможи.
Проси у Господа здоров'я,
Терпенья, спасення
І прощення за душу грешную мою.

Явні ознаки архаїчного культу в ставленні до ікон виявляються через трактування снів. Вірили, якщо присняться образи, то будуть турботи, якщо ікона Божої Матері в хмарах – на смерть; якщо Богоматір на бані в церкві – до смерті матері. За іншими джерелами, якщо присниться, що ікона дала тріщину або впала, то чекати покійника. У селі Козацькому на Звенигородщині жінка розповідала нам про своє горе так: впала ікона, а після того син наклав на себе руки.

Цікаву розповідь про ікону Плащаниці ми записали у селі Лубенці на Чигиринщині. Ікона збереглася на половині дошки. Галина Рясна розповіла, як її знайшли: „Моя мати розказувала, що батька кілька разів у сні хтось жіночим голосом просив порятувати, звільнити від тягаря. І так просив, так приговорював, що на ранок вони й не знали, що робити. Тоді наснилася й сказала, щоб порятував її, що мучиться на горищі. Батько піднявся зранку на горище й у стрісі даху знайшов Плащаницю, намальовану на половині дошки. Чому вона збереглася на половині

дошки, де взялася в стрісі, ніхто не знав у нашій родині”. Після того випадку сон більше не повторювався.

У с. Бирлівці Драбівського району жінка розповіла такий випадок: „Як купили ми хату, ввійшли, то тільки як смеркне, так на горищі починає щось лупати. І так: нема, нема, та як лусне, як лусне, як сокира, бува, рубає. Вже і видюком обсіпали, і кропили – лускає. А то якось сниться, що хтось стогне на горищі. Одного ранку полізла я туди. Обдивилася скрізь, а в закутку бачу дощечка стоїть. Обтерла – аж воно ікона Головосіки. Взяла я її в хату і од того часу де й ділося – затихло” (записано від Шевченко Г.С.).

Деякі ікони мали свої особливі функції. Наприклад, вірили, що Неопалима Купина може зупинити пожежу. „Колись у нас був пожар, то батюшка вийшов на двір з Неопалимою Купиною і став молитися, а вітер вів на його хату. Він помолвився і вітер обернувся і став віяти в іншу сторону... Неопалимая Купина – це Матір Божа тримає Спасителя на руках і драбинку. З нею і виходите на двір.” (записано від Новак М. Й. та Тютюнника Г. Д. з Вінничини). Та ж Меланка Новак іконою св. Юрія-Переможця відмовляє від укусів, а зубний біль замовляє такою молитвою до ікони:

„Першим разом, господнім часом, господнею силою, дух святий і всі святі угодники: киевські, печерські, почаївські, браїловські,

станьте мені у помочі, рожденній, молитвенній, зуби замовляти і до помочі ставати. Помоч моя від Господа Бога сотворшого неба і землі. Добрий вечір тобі, місяцю молодий, в тебе ріг золотий, питаюся, чи не болять мершого зуби, щоб так не боліли в рожденного, молитвенного. У вас три брата – дуб у лісі, камінь в морі, мертвий в гробі. Вони собі, всі три браття, зйдуться до купи. Будуть книжку читати, щоб тоді рожденного, молитвенного, іменованного стала кість ломати, а вони ж не зйдуться до купи. А тоді вже перехрестю землю ножиком: Земля, наша мати, тебе січуть, рубають – тебе не болять, і не щимить. А тоді вже ножиком: Щоб так не боліли в рожденного, молитвенного, іменованого зуби від нині довіку. Як ясне сонечко з неба сходе, щоб так зійшла болізна із зуба, із коріння, із–під коріння, нерва і дьосни”.

До сьогодні серед літніх селян збереглося священне ставлення до ікон. Освячені образи боялися продавати. Могли виміняти, подарувати або передати, коли помирає господар. Могли покласти ікону в домовину – на далеку дорогу (зап. в с. Лубенці Чигиринського району). Не можна викидати старі ікони. Можна було їх захоронити – закопати на кладовищі чи просто в землю (зап. у селі Скибинці Київської обл.) або винести на дах. Можна спалити й попіл пустити за водою (зап. у с. Шевченковому Звенигородського р-ну). Але найчастіше старі ікони пускали за водою (запис. від Ковальчук Г.Ф. Палагнюк М.В. (Вінничина), Сокирко М.П. (Черкащина) інших).

Композиція ікон сільського майстра — богомаза спрощена, малюнок графічний, відсутня перспектива, світотінь. Набір зображувальних засобів мінімальний. Залежно від сюжету ікони майстер вводив у композицію елементи пейзажу, архітектури тощо. Пейзаж, як правило, зводиться до зображення неба, водяного плеса, землі, вкритої стилізованими стеблами трави, квітів.

На іконах із зображенням Юрія Зміборця, Покрови Пресвятої Богородиці та інших святих інколи малювали церкву (храм), деталі її внутрішніх інтер'єрів. Ужиткові речі, птахи, свійські тварини – невід'ємний атрибут ряду ікон.

Кольорит більшості сільських ікон Черкащини будується на гармонійному поєднанні білого, червоно-коричневого, жовтого, зеленого кольорів. Рідше зустрічається синій.

Одяг малювали в червоних, синіх, зеленіх кольорах. Тло ікони, – як правило, коричневе, зелене, інколи жовте або синє. Названі вище кольори традиційно входили в систему обрядового фолклору, що підтверджує синкретичність народного мистецтва.

Фолклорні мотиви визначають декоративне рішення ікони, ставлять її в загальну систему художнього оформлення селянського житла. Мотиви орнаментів місцевих настінних розписів, мальованих скринь, мисників, вишивки, різби по дереву знаходимо на багатьох народніх іконах. І це закономірно, оскільки сільський маляр–богомаз у своїй творчості був органічно зв'язаний з традиціями селянського мистецтва.

Цікавим є зображення квітів на образах. Майстер зображав квіти „взагалі”, а не якийсь їх конкретний вид. Найцікавіші зображення квітів на іконах Уманщини, знаменитої своїм настінним малюванням. На більшості з них намальована трипелюсткова квітка, пелюстки якої обведені білим контуром, а середина заповнена червоним або темно–синім кольором. Така квітка має довге стебло, велике світло-зеленого кольору листя. Казкові „лівонії” темно–червоного кольору прикрашають ікону з с. Мала Маньківка, що на Уманщині. Розкішні букети стилізованих квітів маємо на багатосюжетній іконі з с. Княжа Криниця, Уманщина.

На більшості ікон Звенигородщини елементи орнаменту дрібніші і покривають, як правило, лише одяг. Характерна в цьому відношенні ікона св.Анастасії з с. Тарасівки, с. Козацького, а також ікони з с. Орловець.

Іконопис Черкащини (в межах колишнього Черкаського повіту), Чигиринщини, почасти Канівщини, стриманіший у кольориті, бідніше орнаментований. Власне увесь малюнок обмежується двома великими квітками, що розміщені у верхній частині ікони, або розкиданими по всій площині невеликими квіточками у вигляді стилізованих хрестів жовтого та білого кольору.

Закінчення в наст. числі.

Т. ШЕВЧЕНКО

Коли б уміли ми любити так, як він
Любив людей і Україну рідну, –
Давно б уже злетілися з усіх чужин
У тихий рай, на землю заповідну.
Коли б уміли ми ненавидіть, як він
Ненавидів сваволю й зла потвору, –
Ніколи в світі не ходили б на поклін
До чужаків – і в найскрутнішу пору...
Коли б уміли ми терпіти так, як він
Терпів заради правди люті муки, –
Були б ми вквітчані найкращими з перлин
Високої Христової науки.
Коли б уміли ми втішатись так, як він
Втішав надіями – пелюстками любови, –
Не чули б ми сирітських немічних квилінь,
Не знали б, як ридають вдови.
Коли б уміли ми молитись, так як він
Молився непорочними устами, –
Сам Утішитель найскорботніших хвилин, –
Ісус, Син Божий, був би всюди з нами...

ЖІНОЧІ ПОРТРЕТИ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ

Людмила СМОЛЯР

ДНІПРОВА ЧАЙКА – ПРАВДИВА ВИРАЗНИЦЯ НАСТРОЇВ УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА (1861–1927)

Надзвичайно самотньою українською письменницею, яка почала писати в 80-х рр. XIX ст. відразу з символізму, про який тоді ще ніхто не говорив в літературі, була Дніпрова Чайка. Вона обрала символізм не за велінням літературної моди, а за власним покликом настроєм своєї мрійливої душі. “Цей витончений символізм Дніпрові Чайки, – підкреслювала Софія Русова на Першому Всеросійському з’їзді жінок, – вилився в зовсім своєрідну форму то балади, писаної білими віршами, то короткими віршами в прозі (“Кримські мелодії”, “Шпаки”). І форма і зміст при цьому зливаються в щось надзвичайно цільне, витончене і своєю красою та відвер-

тістю настрою захоплюють читача”.

Людмила Олексіївна Василевська, яка більш відома під своїм літературним псевдонімом Дніпрова Чайка, народилася в селі Збруївці, що на самому гирлі Дніпра, 1861 р. Вона була донькою священика Березіна, людини суворої вдачі, від якого його діти зазнали немало кривди. Але сумну сторінку важкого родинного життя пом’якшувала мати – жінка доброго серця, лагідна та привітна до простих людей. Закінчивши гімназію в Одесі, Людмила учителювала в сільській народній школі, де й зустріла свого майбутнього чоловіка Теофіла Василевського, статиста із гуртка Олександра Русова. З чоловіком вона переїхала до Хер-

сону, де гуртувалися статисти херсонських земств. Тут Людмила Василевська заприятелювала з родинами письменника Д. Марковича та О. Русова.

Непросте життя Людмили Василевської зробило її людиною надто терпеливою та невибагливою до себе, такою вона залишалася все життя, не надаючи значення своїм віршам. Вони були для неї її власною піснею, в них вона вимовляла свою душу і неодноразово відповідала тим, хто нагадував про друк: “Нащо людям знати про те, що там десь над Дніпром скигнуть “Чайка” й виспіває свою тугу?” Андрій Конощенко у своїх споминах про Людмилу Василевську писав, що вдачу її тиху та лагідну сформував важке життя. “Після закінчення школи довелося їй служити вчителькою по чужим людям і пристосовувати своє життя до чужих звичаїв, співати пісню того, на чийм возі сидиш. Вже на перших порах життя їй прийшлося таїти свої мрії та бажання, бути “тихою та мирною”, як вона казала, такою самою, якою вона здавалася нам після шлюбу з Василевським”.

Коли у Людмили Василевської народилося троє дітей, ніколи вже й було заглянути за поріг; життя стало суворе серед убогих матеріальних обставин. Скільки жінок поприносило на цей вітвар свої найкращі сили, ідеалістичні змагання, таланти! Людмила палко любила своїх дітей та дбала більш усього про їх освіту: старша донька Оксана закінчила медицину у Франції, син Славко, улюбленець матері, – Київський політехнічний інститут, донька Наталка – Вищі жіночі курси у Києві. Чоловік Людмили, Теофіл Василевський, працівник завзятий, громадський діяч, не співчував постійним змаганням своєї дружини до краси та світла. “Чула душа Людмили Олексіївни, – писала Софія Русова, – билась, як у клітці, боячись розбити щастя чоловіка. Коли діти повиростали, вона перейшла до сина в Київ, а про чоловіка стала дбати її молодша сестра”. Надзвичайно важкими були останні роки життя, коли вона, розбита паралічем, жила у старшої доньки в селі Германівці, де і померла 13 березня 1927 р.

Людмила Василевська була жінкою високої культури. Вона постійно шукала чогось

світлого, великого в житті й ніяк не могла задовольнитися буденними обов'язками жінки-господині. Дуже скромна, вона не йшла в громадський вир, а намагалася втамувати свої терпіння спокійним, вдумливим життям, своєю поезією та музикою, яку надзвичайно любила. Її пам'ять зберігала величезну кількість пісень, які збирати почала ще у мандрівках з батьком-священиком, а потім співала зі своїми дітьми. “В її пам'яті, – згадував Андрій Конощенко, – збереглися київські пісні з Нестерівки (Олександрівського повіту), Мар'янівки (Ананівського повіту), околиць Голої Пристані й Збур'івки (Дніпровського повіту) і, особливо, з околиць Королівки (на Фастівщині). Музичної освіти вона не мала, проте ж точно передавала не тільки основну мелодію пісні, а й численні іноді її варіації. Починала вона тихо співати основну мелодію, після того, як я було запишу ту мелодію й для перевірки починаю її наспівувати, вона починала передавати варіації й підголоски. Спершу мені здавалося, що вона їх творить сама – так їх було багато. Пізніше ж, перевіряючи свої зошити з “народних уст”, я переконався, що у варіаціях і підголосках вона точно передавала народну пісню. Вона передавала не тільки форму пісні, але її душу. Чудовими були її лібретто до дитячих опер. Лібретто до опери “Коза-Дерева” нею було написано за два дні. Музику до опери написав Олександр Русов і вона вже в 1886 р. була виконана в Херсоні дитячими силами, а за фортепіаном була Софія Русова. Надруковано ж було цю оперу пізніше в Галичині, в обробці М. Лисенка. Оперу “Зима та Весна” і “Пан Коцький” були написані, вже як авторка була в Києві”.

На літературну ниву Дніпрова Чайка виходить у 80-х рр. – жахливий історичний період для України. Усе заборонено, затьмарено обрій, нема виходу. Даремно закликає Драгоманов з далекої Женеви, даремно змагається викликати в народі завзяття, вивести на певний шлях політичного опору. На Україні панує зневіра й розпука. Можливо тому і виникає символізм у творчості Дніпрової Чайки. Море, Дніпро та власні душевні переживання стають джерелами творчості Людмили Василевської.

Писала вона багато, однак не часто їй доводилося бачити друківаними свої писання. З одного боку, ніде було їх друкувати, української преси не було на Україні, а зносини з Галичиною були дуже складні. З другого боку, й сама Дніпрова Чайка не дуже дбала про друкування своїх віршів.

Перший твір Дніпрової Чайки – оповідання “Знахарка” та кілька поезій були надруковані одеською “Нивою” в 1885 р. Згодом побачили світ її вірші в херсонському збірнику “Степ”. Упродовж 90-х і на початку ХХ ст. друкувалися поодинокі твори в галицькій “Зорі”, в “Літературно-науковому вістнику”, в його київському та львівському виданні, “Правді”, альманахах “Вік”, “Розвага”, “Досвітні вогні”. В 1895 р. видано було окремою книжкою оповідання “Хрестонос”. Однак, лише в 1919 р. видавництво “Дзвін” видало перший том її поезій у прозі. У своїх символах висловила вона всі жалі української інтелігенції 80-х рр., всі плекані здавна мрії, які були приховані за царату. Скромна поетка стала у своїй символічній поезії правдивою виразницею настрою сучасного їй українського громадянства.

Весна

Весно, весно, веселючко,
 Прийди до нас, камінько!
 Ровній хмарі білої,
 Ровній мови крижаній,
 Зміли гарі зилівні,
 На зросили тирави мовнової;
 Квіти квітні замашнімані,
 Приволо йтаники голочесні;
 Весно, весно, веселючко,
 Прийди до нас, не барися!
 Ти-ж, сонечко, голочесно,
 Адже прочачи нас
 В. вирій, мовчо країну,
 Де живе весна-дівчина!" —
 Краше сонце не барилого-
 В. ніг за морем оймилого.
 До віконця крижанає,
 Маштрувати ^{відмовляє} ~~розмовляє~~
 А весночка-дівчиночко,
 Коханая
 (~~відмовляє~~) дружиночко,

Провісниця весни. Роксолана Кардиналовська.

ДУМИ МОЇ...

Ще й тепер, коли бачу залізничні платформи, навантажені будівельним лісом, відчуваю, як ниють на моїх долонях криваві мозолі.

В далекому 1947 р. на Уралі ми заготовляли цей ліс, і довжелезні ешелони розвозили його в усі кінці Союзу. Після роботи падали на свої нари і тихо стогнали, моральний стан був іще гірший: гидка московська лайка, голод, бруд. А ми були молоді, 20-25 років, і перед нами простяглася безнадійно довга дорога, обсотана колючим дротом, яку ми долали під дулами автоматів і гарчанням лютих вовчурів. Тому, коли одного вечора у наш барак зайшов невисокий на зріст, літній сивий чоловік і спитав, чи не згодилися б ми співати в дівочому хорі, який табірне начальство доручило йому організувати, ми відразу погодилися. Як пізніше дізналися, він був диригентом-професіоналом високої кляси, а тут працював асенізатором: в таборі не було каналізації, і маестро щоденно чистив вигрібні ями і у величезній дерев'яній бочці вивозив на охлялій конячці за межі зони. Незважаючи на перевтому від виснажливої праці, на першій репетиції нас зібралось 25 дівчат, майже всі з західних областей України. Моя сусідка по нарах, Ліда з Дрогобича, яка не мала ні музичного слуху, ні голосу, просила: "Дарусю, я буду стояти коло тебе, знаєш, я дуже люблю співати, вдома завжди співала голосно і довго, а ти – коли буду тягнути не туди – будеш мене сіпати". "Сіпати" доводилося часто, та Ліда не здавалася і таки співала в нашому хорі.

Степан Петрович – так, здається, звався наш маестро – сказав, що ми будемо співати "на празднікі", тому треба вивчити кілька патріотичних радянських пісень, але в основному наш репертуар буде складатися з обробок народних пісень Леонтовича і Стеценка.

Які ми були щасливі, адже двічі на тиждень на дві години забували, де ми, і нас на крилах своїх несла на далеку Батьківщину рідна пісня.

Нарешті прийшов "празднік" – не пам'ятаю, чи були це "майські", чи "октябрські". Ми з успіхом виступили в табірному клубі їдальні, і начальство відправило нас під конвоем у районний клуб – співати перед вільнонайманими, що мешкали в містечку. Багато з них відбули своє ув'язнення ще в тридцяті роки і залишилися тут працювати; між ними були українці, росіяни, німці. Останніх вивозили на Урал цілими селами ще на початку війни.

Невелика заля клюбу була переповнена, нас завели зі службового ходу прямо на сцену, і тут ми всі отетеріли: на заднику сцени, на всю її висоту і ширину був намальований олійними фарбами портрет Шевченка. Хто і коли намалював його тут, на далекому холодному Уралі?! Маестро, як і ми, кілька хвилин не міг вимовити й слова.

Потім ми співали: виконували програму, якої не мали права змінювати, та наприкінці, коли заля вітала нас гучними оплесками і просила ще щось заспівати, ми заспівали: "Думи мої, думи..." Ми співали, і сльози котилися по наших обличчях. Заля завмерла. Начальство, що сиділо в першому ряду, спам'яталося – нас спішно почали виводити зі сцени. Услід нам суворо дивився Тарас: чого розревілися, ану піднесіть голови, "Борітеся – поборете, вам Бог помагає!"

Ми поверталися в табір, не чули грубих окриків конвою, злобного гарчання псів – знали, ми виживем і повернемося – таки на свою Україну.

Після того концерту наш хор розігнали, а маестро кудись перевезли.

Доповнення

Пояснення до статті про Роксолану Кардиналовську у січневому числі нашого журналу.

Чому у Харкові стався голод, коли прийшли німці? Це ж більшовики перед відступом спалили

всі продукти – ніби, щоб не дісталися ворогові, але насправді, щоб населення не мало харчів (бо ті, що не евакуювалися, вважалися зрадниками – знаю це по собі).

Ася Гумецька.

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

Високоповажана Пані редактор!

Посилаю Вам спогад з моїх дитячих літ. Теперішня доля наших самотніх літніх людей в Україні болючо невідраднa. Тим-то, думаю, цей спогад тепер на часі...

Прошу помістити його у нашому журналі, який завжди стоїть в обороні покривджених і нещасних.

Любомира Гайовська-Бойко

БАБКА ПУШКАРКА

Часто згадуються мені у снах чи думках місця, де я виростала. Найчастіше – мальовниче, з чудовими долинами та пагорбами, село Сапогів (південна частина Борщівщини), де мої батьки вчителювали.

Сни та спогади снуються, як через прозору шовковий туман, та час до часу живі та виразні неначе сьогоднішні. Здається, що докладно бачу кожну хатину, дорогу, поля чи навіть пахучий куш черемхи, що ріс за хатою-школою, де часто під ним я бавилася з ровесницями.

Проте один образ досить глибоко закарбувався в моїй пам'яті, може тому, що це діялося досить часто та кожний раз залишало у серці зворушливе почуття, хоч тоді була я ще досить малою.

Ще перед школою, ранками після сніданку, осінню чи зимою часто я бавилася чи малювала за кухонним столом, а тато з мамою збиралися до школи. І завжди раз у тиждень попри вікна поволеньки просувалась, спираючись на палицю, постать старенької бабуні, котру в селі звали бабкою Пушкаркою. За пару хвилин, застукавши легенько у двері, поволі з лагідною посмішкою, входила бабка Пушкарка. Помінявшись привітаннями: "Слава Ісусу Христу" – Слава навіки", мама просила стареньку до столу. Вона дякувала і сідала на крайчику стільця, ніжно гладила мою голову та тихенько широко молилася за здоров'я "панунці, пана та їхньої дитини" (так звали у селі учителів).

Біля себе на другий стілець клала клунок, зав'язаний у прегарну квітчасту хустину – ту чорну, борщівську, з довгими "френдзлями".

"Українське народне мистецтво". Київ 1961 р.

Мама подавала старенькій пахучу каву та великий шматок хліба, грубо насмарований маслом. Бабуня, закриваючи уста долонею, бо не мала зовсім зубів і встидалася, поволеньки яснами кусала свіжий хліб та запивала кавою, а мама слідкувала, чи не треба чого додати. Непомітно у той час вкладала у її клунок всього, що тільки старенька могла піднести, а вона, виходячи з хати, кожного разу казала, що, мабуть, слабне на силах або мама забагато обдаровує її.

Так проходили осінь і зима, весною ж і літом не так часто ми бачили бабку Пушкарку,

у теплий час якось сама давала собі раду.

Знову прийшла зима, й одної погідної неділі мама сказала: "Може б ми пішли на прохід та відвідали стареньку Пушкарку – вона чомусь не прийшла цієї суботи до нас".

Прохід для мене був довгий, бо бабуня мешкала у маленькій хатинці на краю села сама, родини не мала. Одинокого сина, його жінку і внуків заслали в Сибір, а матір не хотіли брати, щоб не завадила. Вона ж любила повторяти, що син був запорукою її старости.

Прийшовши, ми постукали у двері, але відповіді не було. Не було зачинено, і ми зайшли у хату. У нетопленій кімнаті пахло спаленою свічкою і сухою м'ятою. У старенькій білій сорочці бабка Пушкарка лежала у ліжку, зі схрещеними у молитві руками, на лиці, як завжди, була лагідно-ніжна усмішка.

Мама взяла мене за руку, подивилась на мене зволженими очима і сказала: "Не будім її, хай бабуня спокійно сплять, а хустку візьмемо, щоб знову там дечого вкласти..."

По дорозі додому ми вступили до панотця, мама пояснила, що має йому щось передати.

Довго після цього я дізналася, що той сон бабки Пушкарки був навіки. На той вічний спочинок пов'язали їй голову тою квітистою хустиною, як годиться "статочній газдині".

До сьогодні я з ніжністю згадую стареньку бабуню Пушкарку зі зморщеним, як рілля, але завжди лагідним обличчям.

І приходять думки – а скільки-то самітніх бабусь – у голоді і холоді потуряються тепер по всій Україні? Чи багато таких, щоб щось доброго зав'язали їм у хустину?

КАЛЕЙДОСКОП ПОДІЙ

Цікаво й весело пройшов на Київщині в дитячому оздоровчому таборі "Космос" завершальний етап конкурсу на найкращу сім'ю. Понад сорок молодих родин змагалися у чарівності, кмітливості, господарності, спортивній підготовці, а головне – у вмінні вивчати свій родовід. Тим-то особливе зацікавлення викликала та частина конкурсу, що стосувалася збереження родинних традицій, адже на конкурс було подано фотолітописи, сімейні герби, зображення родинного дерева (в чому особливо відзначилися продовжувачі вчительської династії Галина й Тарас Корнійки із села Требухів Броварського району), і навіть родинні гимни.

У номінації на краще оформлення сімейної експозиції перше місце посіла подружня пара Олени й Тараса Даненків із Броварів.

Завершився цей корисний конкурс тим, що спільним рішенням журі й учасників цих веселих змагань було створено обласний клуб "Молода сім'я", в плянах якого – розширення комунікативних можливостей молодят.

* * *

15 листопада 2001 року президент України підписав прийнятий Верховною Радою у другому читанні Закон України "Про попередження насильства у сім'ї", який юридично регламентує таку тонку сферу, як стосунки в родині, й покликаний змінити ситуацію в українських родинах на краще, адже 68 відсотків жінок за даними Інституту соціологічних досліджень НАН України потерпають від домашнього насильства.

Серія юридичних публікацій "Не завадить знати" поповнилася новим виданням "Як захистити себе". Її автори – юристи киянка Марія Шкарлат та дніпропетровець Руслан Руднев – дають у ній поради, як має захистити себе жінка в разі домашнього насильства. Ідеться про насильство з боку колишнього чоловіка, колишнього партнера, дітей, причому не тільки фізичне, а й психологічне, виражене у формі заборон, шантажу, принижень тощо.

Л.К.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LIX

MARCH 2002

Editor: TAMARA STADNYCHENKO

HAPPY EASTER!

FROM THE DESK OF THE PRESIDENT

Dear UNWLA members and readers of *Our Life*,

March is Women's History Month in the United States of America and the month elections are held in Ukraine, and this prompts me to review the history of women in Ukraine's parliament since the country became independent in 1991.

In 1995, the Ukraine Human Development Report published by the United Nations Development Program provided some statistics on the status of women in Ukrainian political life. It was reported that in 1989, during the Soviet Regime, there was "a clearly defined quota of female political representatives" - which meant nothing. In 1993, women occupied 3.5 seats in Ukraine's Parliament. They held 5% of positions of authority as managers, directors or heads of departments.

In 1994, parliamentary elections left women with just under 4% of the seats. There were no women represented in the presidium and no women's names were mentioned at the commemoration of the 50th anniversary of the United Nations. It appeared that Ukraine was becoming a sovereign state in which only men would make policy.

At a special session of the United Nations General Assembly held in March of 2000, the Inter-Parliamentary Union (IPU) and the United Nations Department of Public Information jointly launched a world map of women in parliament. Out of the 179 countries included in the study, Ukraine was listed in 85th place. It is interesting to note that the United States, where gender issues were addressed much earlier in history, was ranked 52nd. In this context, Ukraine's 85th place ranking, after only ten years of independence, did not seem so bad.

Quite coincidentally, that same year, the Cabinet of Ministers of Ukraine, State Committee of Statistics of Ukraine, UNDP, produced a document entitled "Promoting Gender Equality Project". The publication summarizes the results of a study on the implementation in Ukraine of the final instruments of the Fourth World Conference of Women (Beijing) and the United Nations General Assembly Special Session "Women in 2000: equality between men and women, development and peace in the 21st century". (© Vlasenko, N.S. and Vinogradova Z.D., Jan. 5, 2000). This document states that there are no legislative documents containing articles or norms with language that is discriminatory towards women. It indicates that women make up 54% of the country's population and more than half of its labor force. It also posits that while women in Ukraine are better than equal in education, they are less than equal in opportunity. While women hold 42% of the staff positions of the Ministry of Foreign Affairs, only 12.4 percent are working in the diplomatic corps. In areas requiring specialized expertise, men hold 90% of the available positions; women hold 10%. The most recent statistics for the year 2001 show that there are 450 seats in the Ukrainian parliament. Women occupy only 37 of these seats. A majority of the executive branch office staff are women, but few women are in pol-

icy making positions. A woman heads only one of the 15 government agencies (state committees).

There are no women in management positions on the staff of the President of Ukraine or in the executive branch of the government. Women have no power in decision making of any kind and this situation shows that the process in improving the status of women is moving far too slowly. There is one small promising note -- while the percentage of women in the Verkhovna Rada is low, it is significantly higher in local government structures.

The summary document of the Fourth World Conference on the Status of Women emphasizes that in the real world women still do not enjoy equal opportunities with men and discrimination of women still exists. In the years since it became an independent nation, Ukraine has ratified many of the UN Conventions, and has taken a definitive step towards the necessary achievement of gender equality. From the statistic presented above, however, it is clear that the issue of equality of women and men has not been addressed in full force. It will take much longer to eradicate the gap.

Oddly enough, one important issue of gender equality in respect to the election of women to high policy positions is that women do not support women. It is a phenomenon that echoes throughout the world, one that helps make our position in high political posts so rare and so tenuous. Whether Ukrainian women support their candidates in the coming election will be interesting to follow.

The Universal Declaration of Human Rights adopted by the United Nations General Assembly in 1948 outlines what it considered in the past century to be the fundamental consensus on the human rights of all people in relation to such matters as security of person, slavery, torture, protection of the law, freedom of movement and speech, religion and assembly and right to social security, work, health, education, culture and citizenship.

The document clearly stipulates that these human rights apply *to all equally*. Clearly, this means women as well as men. This Universal document also covers all areas of our life and clearly, it should be applied to all aspects of life – including political life. If this is so, one wonders why it continues to be necessary to produce more documents on this issue and to implement more policies emanating from resolutions made on this issue at international conventions and conferences and within the United Nations itself.

The UNWLA and the World Wide Web

Since 1999, information about the UNWLA has been available on our own Internet website. Created by Martha T. Pelensky, UNWLA Ecology/Environment Chair, the site is currently being maintained by Daria Budnyk, member of UNWLA Branch 125 of New York City.

It is a bilingual site that offers comprehensive information about our organization. This includes a brief historical overview of the UNWLA, a list of our current officers, and a statement of our mission and purpose. Interested browsers can also find detailed information about membership and about current UNWLA news.

The site provides our Executive Committee, our Branches, and our Regional Councils a venue to alert the Ukrainian-American community to scheduled UNWLA events and programs throughout the United States. There is also a web page devoted to *Our Life* where one can view the cover of the latest issue of the magazine and see a list of articles that were published in that issue.

The site also provides notification of special

UNWLA events. It is an invaluable source of information for those who are planning to attend the XXVI UNWLA convention to be held from May 24 to May 27 this year in Sarasota, Florida. On special pages related to the convention, we have provided general information about the convention, useful facts about transportation and reservations, and instructions to presidents of Regional Councils and Branches who are planning to send voting delegates to participate in the scheduled policy making forums and elections. Bilingual convention registration forms are also available on the site.

The UNWLA website is located at www.unwla.org and currently has links to The Ukrainian Museum, Brama, and Womenwatch, a site hosted by the United Nations on the advancement and empowerment of women.

We invite all of our readers to explore the site the next time they are browsing the web. Your comments and suggestions are welcome and can be directed to UNWLA President Iryna Kurowyckyj, to the webmaster, or to the editors of *Our Life*.

UNWLA BRANCH 98 STARTS UKRAINIAN INFORMATION SERVICE Continues Community Outreach Programs

by Anna Krawczuk, UNWLA Honorary President

UNWLA members at the official announcement of the Ukrainian Information Service. From left: Irene Laschuk, Margaret Putykewycz, Helen Cheloc, Br 98 president M. Orysia Jacus, UNWLA Hon. President Anna Krawczuk. Second row: Maria Polanskyj, Elizabeth Barna, UNWLA Scholarship chair Luba Bilowchchuk, UNWLA Archives Olga Trytyak. Third row: Victoria Mischenko, Halyna Jakubowicz, Mary Bonanno, Irene Krawczuk and Tamara Schmotolocha.

In the beginning of her term as the UNWLA Social Welfare Committee chair, Nadia Shmigel sent a directive requesting membership to focus on the immediate needs of their communities. Since that time, two of our members, Oksana Koziak and Irene Krawczuk (Social Workers for the State of New Jersey), have worked diligently in pursuit of a service that would benefit Ukrainian Americans in New Jersey, especially women and new immigrants. Basically, the new service provides information about State and Federal Agencies and benefits available to women, children, seniors, and new immigrants. It also lists State and Federal resources for assistance with adoptions from Ukraine and other matters. Recently, for example, the information service was expanded to assist new immigrants to find bilingual professionals such as doctors, dentists, attorneys and others.

It was at the annual Christmas Party in December that the announcement was made and **UNWLA Branch 98 - Ukrainian Information Service** became official. Since that time we have made it our mission to provide useful information to the Ukrainian American community in the State of New Jersey. Since this service is for information only and should not be considered as a recommendation, re-

ferral or an endorsement on our part, we have developed application forms for those who would like to be listed in our directory. A toll free telephone number is listed under Ukrainian Information Service, and even though we have not announced it yet, we have received some inquiries, confirming the need of such a service in New Jersey.

As 2001 drew to a close, Branch 98 members once again participated in a gift wrapping program at Barnes and Noble bookstore in Holmdel, New Jersey, which permits nonprofit organizations to keep the donations of store patrons who have their packages wrapped. This was a unique chance not only to make money, but also to make the UNWLA visible in our immediate community. We are grateful to Barnes and Noble for this opportunity.

At this time Branch 98 is planning a follow-up to the two "Trafficking in our Backyard" informative presentations held last year. In a new informative series we are planning to focus on the AIDS epidemic in Ukraine and its impact on women, children, and the population at large.

(Note: Anyone interested in further information on the Ukrainian Information Service should contact Branch 98 at PO Box 172 Holmdel, NJ 07733-0172, by tel. at 1-888-268-7949, or by e-mail at UKR.INFO@worldnet.att.net)

March Milestones

During the month of March, Ukrainians commemorate the birth of composer Mykola Lysenko, often remembered as the Father of Ukrainian Music. Born March 22, 1842, Lysenko, was a versatile composer – one who created operas for children with the same passionate dexterity that enabled him to set to music the words of Ukraine’s national bard, Taras Shevchenko.

Coincidentally, Shevchenko was also born in March. A serf born into a family of serfs, he died on March 10, just eight days after serfdom was abolished in Ukraine in 1861. Shevchenko left a timeless legacy – a wealth of words that continues to awe and amaze us, both as poet’s art and as the indestructible and universal language of yearning for freedom.

Throughout the world, Ukrainians pay homage to Shevchenko as the symbol of our nation’s long and difficult road to independence. Among Ukrainians in the United States, the “Shevchenkivsk’a Akademiya” has been a hallowed tradition for more than half a century. Statues and monuments erected in his honor can be found in every city with a sizeable population of Ukrainians.

Of more consequence perhaps are monuments of paper, not of stone. These are the works of the myriad writers and translators and biographers and publishers and educators who have lovingly preserved and disseminated Shevchenko’s works or works about Shevchenko.

In the archives of *Our Life*, we find examples of these labors of love in various forms. Nearly every March for the past 10 years, one of Shevchenko’s poems has appeared in these pages. In 1995, we were pleased to publish “English Language Shevchenkiana: Translation and Research” by Professor Roksoliana Zorivchak. A second article by Dr. Zorivchak, “The First Translator of Shevchenko into English” can be found in the March 1998 issue of *Our Life*. The article tells the intriguing tale of Ahapius Honcharenko, whose first edition of the *Alaska Herald*, which he began publishing in 1868, included a translation of passages from “The Caucasus”. In the same issue of *Our Life*, is an article by Professor Helene Turkewicz-Sanko about French schoolchildren studying Shevchenko’s poetry. In March 1997, *Our Life* published Martha Bohachevsky’s review of Professor George Luckyj’s *Shevchenko’s Unforgotten Journey*. We continue the tradition by sharing with you this year one of Taras Shevchenko’s most loved poems.

My Thirteenth Year

by Taras Shevchenko

My thirteenth year was coming to an end –
And I was grazing lambs beyond the village.
Was it because the sun was shining so
Or was it something without cause, that
Made me feel such joy, such joy,
As if I were with God
They had already called us to our meal
And I, hidden among the weeds,
Prayed God ... nor do I know,
Why as a child I prayed so fervently
Or what it was that made me feel such cheer.
God’s sky, the village, and the lambs,
They all seemed joyful.
And the sun warmed, it did not burn.

Not long did the sun warmly shine
And not long did I pray.
It reddened and it burned
And scorched the heavens.
As if awakened from a sleep, I looked:
The village had turned black
And God’s blue heaven
Had turned stark and grim.
I glanced toward the lambs –
No lambs of mine were they!
I turned to see the houses then –
Of my house there was none.
God had given me nothing
And my tears gushed forth
Such heavy tears! ... a little girl
There by that very road
Not far from where I was
Was plucking hemp
And hearing that I wept
Came, greeted me,
And wiped my tears away and kissed me.

It was as if the sun began to shine
As if all in the world had become
Mine ... fields, meadows, orchards!
And laughingly we drove
Somebody else’s lambs into the water.

Such foolishness! And to this day, remembering,
My heart now weeps, now aches
That God did not allow me to remain
A brief while longer in that heaven.
I would have died plowing that field
Not knowing anything on earth,
Would not have been an outcast in the world
Would not have learned to curse both men and (God)!

**American
Red Cross**

of Montana

Midland Empire District
702 Central Avenue
Billings, MT 59102
(406) 245-3512

February 11, 2002

Ukrainian National Women's League of America, Inc.
108 2nd Avenue
New York, New York 10003
Attn: Iryna Kurowyckyj, President

Dear Iryna and Friends,

Thank you for your generous gift of \$825.00. Compassionate individuals like you play a vital role in ensuring the American Red Cross is able to provide needed help for people affected by the tragedies of September 11, 2001. This was an attack on our nation's liberty, security and our spirit. We have all been profoundly affected. The human needs resulting from the brutal attacks are unprecedented, and have required the most extensive response in the entire history of the American Red Cross.

Our disaster relief efforts began immediately and have been provided by almost 50,000 relief workers so far. Aviation Incident Response teams were deployed right away to each crash site and at the arrival and departure airports for each plane that was hijacked. To date, the American Red Cross has served over 10 million meals and snacks to survivors, emergency personnel and stranded travelers; and helped 162,000 people by providing crisis, grief and spiritual counseling.

The Red Cross is providing tax-free gifts to families who lost a breadwinner and families where a breadwinner is unemployed as a result of the terrorist attacks. This program helps cover mortgage, rent, utilities, childcare tuition, funeral expenses, and other needs.

We thank you for your heartfelt support and assure you that your contribution has made a difference. For more up-to-date information on the Red Cross response, we invite you to visit our website: www.redcross.org.

Thank you!

Sincerely,

Adela Awner
District Executive Director

Together, we can save a life

Letter received from American Red Cross, thanking the UNWLA for donations from Branches and members.

Letter From Ukraine

by Martha Bohachevsky Chomiak

Another election, preparations for another anniversary of independence, discussions about Ukraine's relationship to Europe, to Russia – in short – life as usual in contemporary Ukraine.

Every once in a while there is a discussion – what has independence given Ukraine?

There are very simple answers to this question. Teeth and feet. Independent Ukraine has made it possible for most Ukrainians to have access to modern dental care. You can see that in the smiles on the streets. The smiles themselves are also a product of independence, replacing the solemn “eyes straight and walk on” gait of the Soviet pedestrian. It used to be easy to spot foreigners in Ukraine; they were the ones with the inquisitive roaming look, and with a ready smile. Guess again. Ukrainians look around now, at least in the cities, to see the new “sale – prices slashed 70%” signs.

The other achievement of independence is the availability of comfortable shoes. This, of course, pardon the pun, is very pedestrian. Nevertheless, it is very important. Remember, there were interminable lines for scarce items, all endured in very uncomfortable and old shoes. The Soviet Union produced little in this

field and that little was always uncomfortable.

Independence and relaxation of the markets did away with lines, speeded local production, and for the few who can afford them, brought Italian and Brazilian footwear. More importantly, it helped create Ukrainian-Italian factories that produce decent shoes for the entire family.

It used to be that only those who traveled abroad could get their teeth fixed and their feet attended to. Now all can, with a fair amount of saving and skimping.

Of course, independence brought freedom and liberty and national self-determination. But none of these are quite as real as the physical benefits of self-government.

Ukrainians need to be reminded of these mundane truths, because now they take the teeth-feet index for granted. Young people do not know about scarce goods, and the older ones have forgotten about the rations for sugar of 15 years ago.

Ukraine is a very tangible entity on the globe. And the Ukrainian people need to remind themselves of the tangible benefits independence makes possible.

Note from the Editor

As we prepare for the 26th UNWLA Convention to be held in Sarasota, Florida, this year, many of us are also preparing reports that will be published in the Convention Book or presented at one of the many scheduled seminars and meetings. This year, it will be my great pleasure to share with UNWLA members a very good piece of news, and it seems that this news should also be shared by the readers of *Our Life*. During 2001, *Our Life* received an unprecedented number of articles from UNWLA Members, Branches, Regional Councils, and Committee Chairs. These were articles about special events or programs and most were accompanied by photographs. We are pleased to report that the trend seems to be continuing this year. In January, we published an article contributed by Branch 73, in February we published an article contributed by Branch 3, and in this month's issue, we are publishing articles from Branch 98 and Branch 118. A warm thank you is extended to all of the authors who have submitted articles to *Our Life* and a warm invitation is extended to those UNWLA Members, Branches, Regions, and Committee Chairs that are still waiting to be heard from.

When You Have To Go

by Ihor Magun, M.D., F.A.C.P.

Millions of people suffer some form of incontinence. Frequently, they suffer in silence because this is a topic that is not openly discussed. Often, in fact, it is not even brought to the attention of a physician. Clearly, the problem is often underdiagnosed and untreated.

About 85% of individuals diagnosed with incontinence are women. There is a misconception that the problem is a natural progression of aging or a consequence of pregnancy. These ideas are not necessarily true because incontinence has many different causes and manifestations. Each type of incontinence is treated differently, and the number of individuals helped by treatment far outweighs the number of individuals who cannot be helped.

Women under the age of 60 primarily suffer from stress incontinence, which is defined as a loss of urine provoked by certain physical stresses such as coughing or sneezing. Treatment of stress incontinence usually involves pelvic muscle exercises (Kegel exercises), biofeedback, and a change in diet. Dietary recommendations include limiting the intake of spicy food, alcohol, and caffeine. For these modalities to be successful, considerable commitment is necessary. Unfortunately, the self-discipline required is often difficult to maintain and treatment often fails because the regimen is not complied with. Certain individuals may benefit from devices called pessaries, which help correct anatomically caused incontinence. Estrogen cream can also be helpful in some cases.

Urge incontinence, generally associated with women over the age of 60, is the desire to pass urine at inappropriate frequent intervals. This condition is also referred to as overactive bladder. Treatment of urge incontinence includes bladder retraining, biofeedback, and oral medications. Since they were first introduced, anti-incontinence medications have been markedly improved and they are now extremely effective in controlling the problem.

Functional incontinence refers to a failure to recognize the necessity of having to void, that is, not being able to reach a toilet in time. Overflow incontinence is caused by some form of obstruction, such as an enlarged prostate in males or some pelvic organ abnormality. Functional incontinence is treated with regularly scheduled toilet visits. Overflow incontinence can be treated surgically, with medications, or with mechanical tubes that permit proper voiding.

In all cases, treatment of urinary incontinence requires a complete physical examination, evaluation for infections, and evaluation of prescription and non-prescription medications taken by the patient, which may be a contributing factor. Chronic constipation can also lead to urinary problems and must be addressed before any treatment program begins.

While many forms of incontinence can be treated by your own physician, referral to a urologist may be necessary in more refractory or complicated cases.

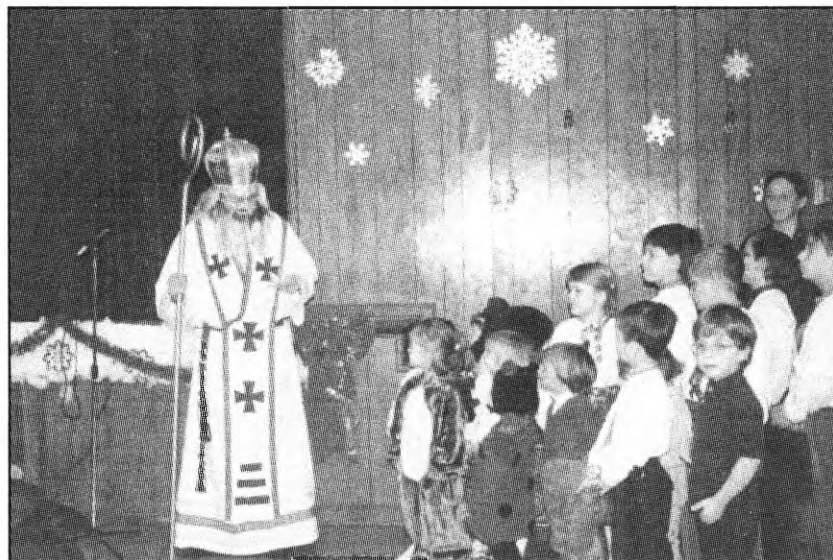

Errata. In the list of donations to the New York Firefighters Memorial Fund which was published on page 17 of the February 2001 issue of *Our Life*, UNWLA Branch 66 was inadvertently “relocated” to Hartford, Connecticut. Please note that Branch 66 is in New Haven, Connecticut. We apologize for the error.

An Invitation. We are currently planning our April and May issues and invite our readers to submit articles, with or without photographs. We are especially interested in stories with an Easter or Mother’s Day’s focus at this time, but articles on branch activities and letters to the editor are always welcome. Please forward manuscripts directly to Tamara Stadnychenko, English Language Editor, 2180 Woodland Road, Abington, PA 19001.

UNWLA Branch 118 Presents "The Enchanted Christmas Tree"

by Pam Uschak

On Sunday, December 8, 2001, Ridna Shkola of Houston, Texas hosted a delightful presentation of "The Enchanted Christmas Tree". The play was narrated in both Ukrainian and English (read by Oleksa Bryndzia and Hannah Uschak) so everyone in the audience could understand. Everyone in the school participated, and special mention goes to Lecia Dwulit and Oleksa Pankevich who danced for us in their Hutsul costumes. After the play, St. Nick and his two angels (Olia Seniw and Julia Krutikov) came in with a Christmas message and gifts for all the children. A buffet lunch and re-

ception followed.

The entire program was sponsored and coordinated by the teachers and parents of the Ridna Shkola. Our Branch President, Martha Noukas, Educational Chair, Tetyana Lytvynchuk and Treasurer, Vanessa Horodecky, all have children who attend the school and they actively participated in all the behind-the-scenes work for our Christmas celebration. Special mention goes to Marika Macko, who was unable to attend due to illness, for all her efforts in planning this wonderful event.

Parsnip Soup

4 tablespoons butter
2 small onions
8 medium parsnips
½ cup heavy cream
6 cups boiling water
1 tablespoon curry powder
1 tablespoon sage
1 teaspoon salt
Croutons

- Mince onions. Peel parsnips and cut into small pieces.
- Saute minced onions in 2 tablespoons butter
- Stir in curry and sage and cook 2 minutes
- Stir in parsnip pieces and cook 2 minutes
- Add boiling water and cook at low heat about 15 minutes
- Put soup in blender and blend until smooth
- Add cream and blend again
- Top with croutons or walnut pieces

Дорогі союзнянки та читачі нашого журналу!

У США місяць березень присвячений історії жінки, а в Україні у місяці березні маємо вибори, тому варто переглянути, що пише Україна про участь жінок у праці парламенту від часу проголошення незалежності.

У 1995 році вийшли друком інформації, оприлюднені Кабінетом Міністрів України, Комітетом статистики України і Організацією Об'єднаних Націй – програма розвитку “Підвищення гендерної рівноправності.” У цій публікації подано статистичні дані про жінок у парламенті.

За Радянського Союзу існувала квота на число жінок у парламенті, яка, дійсно, не мала жадного стосунку до політичних рішень, це було все зроблене pro forma. Після проголошення незалежності України число жінок у парламенті солідно зменшилося: у 1993 р. жінки мали 3.5% місць у парламенті, 5% жінок були на посадах, де робиться рішення, зокрема менеджери, директори чи голови відділів (департаментів). У 1994 р. у виборах до парламенту жінки одержали лише 4 відсотки місць.

Не було жінок у Президії, не згадано жодної жінки під час відзначення 50-ліття ООН у Сан-Франціско. Виглядало, що Україна – незалежна держава, якою керують лише чоловіки.

На спеціальній сесії Генеральної Асамблеї ООН у місяці березні під час сесії Комісії Статусу жінки, міжпарламентська Спілка і Департамент Публічної Інформації видав мапу світу зі статистичними даними “Жінки у парламенті в країнах світу”. Україна у цій статистиці стоїть на 85 місці із 179 країн. Америка стоїть на 52 місці. Американський жіночий рух почав боротьбу за свої права багато років тому, а Україна, молода держава всього з 10 роками демократичного правління, вже посіла 85 місце, що можна назвати прогресом і бути гордим з цього висліді.

У згаданих документах про гендерну рівноправність подано вислід із вивчень стосовно імплементації інструменту виданого на Четвертій Всесвітній Конференції (Пекін) і ООН Спеціальна сесія Генеральної Асамблеї “Жінки в 2000 р. України. “Рівноправність поміж жінками і чоловіками, розвиток і мир в 21 тисячолітті” пишуть Власенко Н.С., Віноградник З.Д. 5 січня 2000 р.

У їх звідомленні подано, що немає в легіслатурі документів, в яких була б будь яка мова про дискримінацію жінки. Однак жінки творять 54 відсотки працюючої сили України. Більшість з них мають вищу освіту, однак шанси на відповідну працю є багато менші ніж у чоловіків. 42 відсотки жінок працює в Міністерстві Закордонних Справ, але тільки 12.4 відсотки є у дипломатичній службі.

Праці, які вимагають експертизи, на 90 відсотків виконують чоловіки. Згідно з найновішою статистикою, з 450 місць у парламенті, 37 належать жінкам.

Більшість працівників у виконавчих органах є жінки, однак мало на позиціях, де приймають рішення. З 15 державних агенцій – одну лише очолює жінка, число жінок збільшується по регіональних та льокальних управліннях.

Підсумовуючи документ, який вийшов з Четвертої Всесвітньої Конференції Жінок, загальне твердження було, що у правдивому світі жінки в більшості не втішаються рівноправністю і не мають рівних нагод у виборі праці, як це є для чоловіків. Одне слово дискримінація продовжується ...

Цікаво що, жінки не доходять до важних виборних позицій через те, що самі жінки їх не підтримують і не голосують за жінок. Так свідчить світовий досвід.

Варто буде слідкувати за виборами в Україні, чи збільшиться число жінок у парламенті, а як ні, то чия тут буде вина?

Бажаю закінчити таким коментарем: Універсальна Деклярація Прав Людини, яку прийнято 1948 року ООН, є базою всіх міжнародних законів з прав людини й охоплює повний спектр громадських, політичних, культурних, економічних та соціальних прав. Чому постійно потрібно більше і більше документів?

ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ

Бенефіс Округу Дітройт. Членки Святкового комітету. Перший ряд ліворуч: Д. Конох, Д. Завадівська, С. Кошів, Л. Колодчин – Почесна голова Округу, А. Мацілінська – голова Комітету, Н. Гевко – голова Округу, Л. Казевич, Ж. Мурська. Другий ряд ліворуч: М. Хом'як, І. Прийма, М. Цап, Л. Кізіма, С. Король, Н. Юзич, О. Гищак, М. Шехович, О. Білоскурська, З. Зубар, І. Тарнавська, Л. Літинська. Третій ряд ліворуч: У. Мазяк, Є. Кучер, М. Зарицька-Червійовська, М. Миколенко, К. Безверха.

БЕНЕФІС ОКРУГИ ДІТРОЙТУ “МОЛОКО, БУЛОЧКА ТА КНИЖЕЧКА НАЙМОЛОДШИМ ШКОЛЯРАМ УКРАЇНИ”

Цього року українська громада Дітройту знову з подивом, але великою приємністю спостерігала надзвичайний запал до праці членок Дітройтської Округи СУА. Із гаслом СУА “Молоко і булочка наймолодшим школярам України” Управа Округу під проводом голови Наталії Гевко призначила першу заступницю голови Анну Мацілінську, зорганізувати бенефіс. Комітет із 42 жінок взявся за цю справу з великою рішучістю та посвятою, включаючи не лише бажання зібрати якнайбільше коштів, але й використати нагоду представити звичаї, обряди та мистецькі надбання українського народу. Щоб реалізувати успіх в цій благородній справі, вони використали сучасну практику “фонд-рейзінг”. Комітет накреслив обширний плян дій, який включив: різдвяний базар (пекли від ранку до вечора), тоді вечірні святкування із коктейлем, смач-

ною вечерею та “тихою” й “живою” ліцитаціями. Бенефіс вирішили завершити цікавою розваговою програмою.

Святковий Комітет бенефісу очолили: Наталія Гевко – голова Округу; Лідія Колодчин – Почесна голова Округу; та голова Комітету – Анна Мацілінська – перша заступниця голови Округу СУА. Майже дев'ять місяців членки СУА невтомно працювали та заохочували громаду Дітройтської метрополії стати “ангелами-добродіями для малят в Україні”. Старанно складена програма виконувалася з надзвичайною увагою. Запрошували спонсорів та фундаторів, збирали і закупували дарунки на ліцитацію, радо приймали картини та мистецькі експонати на “консаймент”. Приготували сто гарно оформлених кошків різноманітного товару, розіслали запрошення, видрукували каталог призів,

вибрали учасників розвагової програми та видрукували програмку й додаткову брошуру про працю СУА для майбутніх членок.

У суботу 10-го листопада святковий базар та продаж печива закінчилися успішно. Тиха ліцитація почалася о 5 год. вечора. Подарункові кошики мали таку тематику: здоров'я й краса; дім, праця, городництво, різдвяні та ювелірні прикраси, мистецтво, дитяча тематика, ручні роботи, розваги та спорт. Додатково можна було виграти подарункові сертифікати на вітаміни, косметику, квіти, візиту до перукаря, інструкції гри на фортепіано чи лекцію вишивання, візити до дантиста, акупунктуриста, масажиста, вечір у ресторані, книжки, електроніку і т. ін. “Жива” ліцитація викликала найбільше захоплення. Д-р Роман Колодчин вміло і швидко провадив аукціоном. Публіка із захопленням змагалася за бажані експонати, особливо за картини Едварда Козака, Юрія Козака, Яреми Козака, Галини Цісарук, батік Христини Никорак, скляну картину Романа Ковча, вишивані подушки, рушники, різьблені касети, гerdани, торт, полумисок смачних тістечок наполеонів із в'язанкою пісень, різдвяну вечерю на 8 осіб, лещетарські вакації, квитки на гокей, подорож до Торонта, повний гуцульський весільний одяг музейної вартости та, нарешті, підписане фото канадської гумористки – Люби Гой.

Численних гостей тепло привітала голова Округи СУА Наталія Гевко, представила Світлянну Кордубу, яка провадила програмою вечора. Програмовий комітет під керівництвом Лідії Казевич приготував різноманітні номери. Вперше виступив співучий ансамбль союзниць із фортепіановим супроводом Ольги Дубрівної Соловей; танки та “сальсу” – виконали Наталка Цап та Тоні Кану; сольоспів – сопрано Марія Назаренко, вишукано танцю-

вали Оксана та Гері Гудз. “Королева” канадської комедії на телебаченні Люба Гой з гумором “представила” англійську королеву, канадських політичних діячів та відомого у Дісні-Ворлді Дональда Дока. Її особисті спомини та характеристика українських мешканців Канади були знамениті. Музичний супровід вечері виконували піаністка Марія Голіан та арфістка Пауля Пінтерпе.

Вечір закінчився, коли голова Округи сердечно подякувала всім, хто спричинився до такого надзвичайного успіху. Висловила щире вдячність Анні Мацілінській, фінансовому комітетові – Софії Кошів, Марії Миколенко та Ірині Шумило; Каті Бесверчій, Єлисаветі Кучер, Дарці Журківській, Ліді Пакулі, Анеті Стадник, Дарії Завадівській та їх допоміжним комітетам. Врешті, вона відзначила Лїду Качан-Яхницьку за гарну двомовну брошуру про діяльність Дітройтської Округи СУА.

Бенефіс завершився надзвичайним фінансовим успіхом. Головна Управа СУА започаткувала проєкт “Молоко й булочка наймолодшим школярам України”, Дітройтська Округа поширила його, додавши до цього ще й книжечку.

Під час економічної кризи в Україні подаровані сніданки і книжечки допоможуть наймолодшим школярам України добре вчитися. Провід СУА та СУ України докладуть зусиль, щоб корисно розподілити по школах України наші пожертви.

Управа Дітройтської Округи СУА гарячо закликає жіноцтво вступати в ряди СУА, де спільно зможуть допомагати в дальших починах та відчутти сердечні товариські стосунки, які складаються у суспільній праці.

Марія Зарицька-Червїйовська,
референтка преси.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

63-й ВІДДІЛ СУА ім. СОФІЇ РУСОВОЇ, ВОРРЕН, Мі.

19 січня 2002 р. в домівці СУА відбулися збори 63-го Відділу в присутності 19 членок. Представницею Округи була Дарія Завадівська.

До Управи Відділу на 2002 р. вибрано:

голова Відділу – Ольга Гриньків, заступниці голови – Ольга Гишак та Ірина Іваницька, протоколярна секретарка – Ольга Процик, кореспонденційна секретарка – Євгенія Муштук,

скарбник – Дана Андрушків.

Референтури: Вася Гординська – культурно –освітня, Катерина Іванчук і Люба Петрик – організаційні, Марія Готра – суспільної опіки, Ольга Макар – музейна, Ярослава Казанівська –

пресова, Тереса Сливка – господарська.

Контрольна комісія: Ксеня Антипів – голова, Іванка Кошів і Вара Сіра – членки.

Ярослава Казанівська,
пресова референтка 63-го Відділу.

12-ий ВІДДІЛ СУА ім. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ, КЛІВЛЕНД, Ог.

Відділ налічує 28 членок. Збори провели 20 січня 2002 р. На зборах була присутня голова Округу Іванна Шкарупа, головувала Патриція Крутиголова.

До Управи Відділу на 2002 р. вибрано: голова Відділу – Дарія Федорів, заступниця голови – Лідія Вирста, протоколярна секретарка – Марія Воєцька, кореспонденційна секретарка – Дарія Семків, скарбник – Люба Дармохвал.

Референтури: Катерина Немира – культурно-мистецька, Надія Дейчаківська – стипен-

дійна і зв'язків, Дарія Семків – пресова, Патриція Крутиголова – виховна, Романа Мурман і Євгенія Гіщинська – суспільної опіки, Люба Дармохвал – музейна, Неля Винярска – архівар, Марія Дробнякевич і Стефанія Хома – господарські.

Контрольна комісія: Анна Вирста – голова, Лідія Вирста і Стефанія Хома – членки.

Бажаємо здоров'я і успіхів усім членкам СУА і їх родинам!

Дарія Семків, пресова референтка.

*Ліворуч: М. Гуненко – заступниця голови, Р. Гіна Тибодо – голова Відділу, Х. Мельник – писар.
Другий ряд, ліворуч: М. Антонишин, Х. Шелдон, Д. Марків, Г. Марків, А. Саллемі, М. Рудик, У. Зінч,
Л. Палмер, Н. Троян, Д. Брочинська.*

ПРОСФОРА У НЬЮ-ГЕЙВЕНІ, КОНН.

108-ий Відділ Союзу Українок Америки влаштував традиційну просфору 27 січня цього року у залі церкви св. Михаїла. Свято відкрила і привітала гостей голова Відділу Рома Гіна-Тибодо.

Парох церкви о. Ігор Мідзяк поблагословив просфору і розпочав коляду “Бог Предвічний”. З ним співали всі присутні.

Гостили смачними українськими тради-

ційними стравами, які приготували союзнянки, одягнені в чудові українські вишиванки.

Найважливішою частиною програми були коляди, які союзнянки і гості з приємністю співали.

Голова Відділу подякувала присутнім за те, що підтримують і шанують наші українські традиції.

Марія Антонишин, пресова референтка.

Діти “Світлички” в Рочестері.

“СВІТЛИЧКА” СУА В РОЧЕСТЕРІ

Від 1964 р. у Рочестері безперервно діє “Світличка”, якою тепер опікується 120-ий Відділ Союзу Українок Америки. Виховною референткою є Дарія Ганушевська, учителькою – Марта Брувер, помічницями – Нікол Рідд, Марійка Бергенстак і Іванка Ганушевська.

Кожної суботи під час шкільного року маленькі діти віком 3-5 років сходяться в українській світличці. Тут вони не тільки забавляються, але і вчать віршів, співають українських пісень, малюють, вчать виробляти цікаві прикраси, слухають казок. Цього року у “Світличці” маємо 26 дітей.

Влаштуємо свято Святого Миколая, День Матері, діти гуртом ідуть святити великодні кошики, святкуємо урочисте закінчення року.

2001 р. до “Світлички” традиційно завітав Святий Миколай. На зустріч прибули батьки дітей і гості. Мені було приємно спосте-

рігати маленьких дітей, їхніх родичів, бабусь і дідусів, які разом творили теплу, наповнену любов’ю атмосферу. Діти із захопленням вітали Святого Миколая. Вони співали пісні, читали вірші, а на закінчення всі разом заспівали пісню “Ой, хто, хто Миколая любить”. Святий Миколай подякував дітям за гарний виступ і поучував їх далі гарно вчитися і бути слухняними. В нагороду діти отримали дарунки.

Дивлячись на їхні щасливі очі, сповнені радості і подяки, ми розуміли, як важливо продовжувати такі свята в українських світличках, як це допомагає батькам виховувати дітей.

Щиро заохочуємо родичів наслідувати наш приклад.

Стефанія Павлович-Вовкович,
членка 46-го Відділу, виховна референтка
Окружної Управи Північного Нью-Йорку.

ДО УВАГИ ДОПИСУВАЧІВ ЖУРНАЛУ

Редакція журналу “Наше Життя” звертається до пресових референток та авторів інших матеріалів, що надсилаються до редакції з метою друку, із проханням подавати всі іншомовні написи й назви мовою оригіналу. Спроби авторів матеріалу транслітерувати англійські та іншомовні назви ускладнюють роботу редакції.

Дякуємо за співпрацю і чекаємо нових цікавих матеріалів.

Редакція

ТРИДЦЯТИП'ЯТИЛІТТЯ 93-го ВІДДІЛУ СУА

18 листопада 2001 р. 93-ій Відділ СУА у Гартфорді, Конн., відсвяткував 35-ліття свого існування і праці.

У приміщенні Українського народного дому, у гарно прибраній залі, зібралися членки Відділу, голови і членки сусідніх Відділів Нової Англії та гості.

До піднесення святкового настрою причинилася присутність голови СУА Ірини Куровицької, голови Округи Зоряни Мішталь, першої голови Відділу й Округи Ольги Платош-Стеткевич, і священників місцевих церков о. Кирила Менелева і о. Дмитра Мамчура.

На святі був також О. Пришляк, який 1966 р. був головою УККА у Гартфорді. За його ініціативою, у порозумінні з Головною Управою СУА, засновано 93-ій Відділ ім. Олени Степанів. Під час заснування Відділу було 60 членок, які з великим ентузіазмом стали до праці.

Програмою ювілею провадила голова Відділу Володимира Теслюк. Вона привітала присутніх, представила шановних гостей і попросила о. Менелева провести молитву. Скромну програму розпочали хвилиною мовчанки на пошану членок, які відійшли у вічність. Відспівали славень СУА.

Першою промовляла голова СУА Ірина Куровицька, згодом голова Округи Зоряна Мішталь і голови Відділів нашої Округи – Галина Шулевська, Лідія Фіцалович та Рома Гайда. Слідували привіти від Українського громадського комітету Гартфорду і Іванни Клим. Лідія Фіцалович, голова 108-го Відділу, передала на Будівельний Фонд Українського Музею в Нью-Йорку 100 дол.

Для гарного настрою членки 106-го Відділу заспівали кілька пісень, а Катерина Гадзевич прочитала гумореску “Збори”. Членка нашого Відділу Роза Воробель англійською мовою розказала, як її приятелька Нель Федеркевич зацікавилася працею СУА і стала активною членкою нашого Відділу. Парох церкви св. Володимира о. Д. Мамчур закінчив програму словами вдячності за нашу

працю і побажав успіхів у майбутньому.

Дуже змістовно і цікаво Слава Кукіль, наша фінансова референтка, розказала про вплати до скарбниці СУА впродовж 35 років, що найкраще говорить про старання Відділу. Загально ми виплатили до СУА: обов'язкових вplat – 23,884 дол., Українському Музеєві в Нью-Йорку – 28,353 дол., Стипендійній акції СУА – 48,137 дол. Разом – 131,814 дол.

35 років – досить довгий проміжок часу, і за цей час відбувалися зміни у нашому Відділі. У 1970 р. заснували у Гартфорді 106-ий Відділ СУА, і деякі наші членки перейшли до нього. Кількість членок у нас значно зменшилася (на одну третину), але праця не припинялася. Ми влаштовували курси вишивання, печива, доповіді на медичні теми при участі місцевих лікарів, численні виступи і збірки на різні цілі. Скільки імпрез, базарів, продажу печива, виставок народного мистецтва і одягу влаштовано за цей час!

Багато стипендій, посилок з одягом, харчами і книжками вислали до Бразилії, Польщі, в Україну. Ми завжди боронили добре ім'я України, реагували на неправдиві публікації і писали листи до сенаторів і конгресменів. Традиційно влаштовували “Вишивані вечорниці” і різні пікніки, які мали велику популярність й успіх. Варто підкреслити, що за цей довгий час праця у Відділі проходила у дружній атмосфері. Всі старалися виконувати свої обов'язки якнайкраще.

На сьогодні у Відділі є 30 членок, але старший вік уповільнив активність і працю. Недавно ми відзначили святковими сходами 90-ліття наших членок Галини Стасюк, Галини Волянської і Ольги Платош-Стеткевич.

Всі обов'язкові вплати до Головної Управи і передплату “Нашого Життя” полагоджували стовідсотково і своєчасно.

Ми завжди старалися працювати згідно з напрямними Головної Управи і рівночасно брали участь у громадському житті Гартфорду.

Іванна М. Яцух

50-ий ВІДДІЛ СУА ім. КНЯГИНИ ОЛЬГИ, Анн Арбор, Міч.

Як і раніше, наш Відділ продовжує свою добродійну та культурно-освітню діяльність. У 2000-2001 рр. ми приділили майже 2 тис. дол. на висилку пакунків з одягом та харчами або грошовими переказами людям, які потребують допомоги в Україні та Інститутіві ім. св. Ольги у Бразилії. Крім цього, наш Відділ щороку опікується студентами в Україні, яких нам призначає Головна Управа СУА: у 2000 р. це була О. Хмелькова, пізніше А. Коровай, а тепер Н. Романовська, вірші якої ми з приємністю читали на наших сходах. У 2001 р. ми сплатили 440 дол. за дві стипендії. Серед культурно-освітніх заходів можна згадати відвідини музею подружжя Гнатюків у Воррені, Міч., виставки присвяченої Чорнобиллю, яку влаштував Український студентський клуб Мічиганського університету. Ми ходили на концерт нашої гості Ірини Портенко та на показ писання писанок іншої нашої гості Ірини Чушак, а також їздили до Дітройту на виступ Юрія Андруховича. До товариських громадських заходів належить пікнік на оселі “Діброва”, на який прийшло понад 40 осіб.

Відділ щедро підтримав “тихий аукціон”, організований Округною Управою з метою зібрати фонди на акцію “Молоко і булочка наймолодшим школярам України”, а також провів власну “гаражну випродаж”. Ми особливо пишаємося низкою цікавих доповідей, які ми прослухали за ці два роки: Володимир Кузнецов з Інституту філософії Національної Академії Наук України розповів про філософію права; Наталка Черниш із Львівського державного університету говорила про зміни у поглядах людей в Луцьку та інших містах України за останні 5 років; письменник Юрій Винничук читав уривки зі своєї книжки “Легенди Львова”, а також розповідав про українську літературу 90-их рр. Наталя Дужик з Інституту української мови НАНУ говорила про культуру української мови; Тоня Харламова з Міністерства економіки доповідала на тему “Малий бізнес і підприємство як основа створення ринкового середовища”.

Відділ сьогодні нараховує 14 членок.

Ася Гумецька, пресова референтка.

ВІТАЄМО ВАС, МОЛОДІ ТАЛАНТИ!

Ось вже понад 35 років 76-ий Відділ СУА влаштовує дитячі “вишивані” заборви. Ми, союзнянки Відділу, щиро радіємо з успіхів цього заходу і щиро дякуємо всім, хто підтримує цю нашу, уже традиційну, імпрезу. При плянуванні програми стараємося подарувати гостям щось нового і цікавого, наприклад, музику до танців, показ дитячого вишиваного одягу, влаштовуємо льотерії, продажу книжок. При цьому є завжди смачні перекуси і щира родинна атмосфера. На виступи дітей нашого садочку запрошуємо їхніх батьків та шкільну дітвору. Дитячий репертуар стараємося добирати так, щоб це було повчально для дітей. Остання забора відбулася 18 листопада 2001 р. Програма була дещо відмінна. Ми звернулися до української школи Непорочного зачаття і запросили взяти участь у нашій імпрезі молоді таланти.

Гостей на забаві привітала голова Відділу Стефанія Оглаб'як. Голова Округної Управи Наталя Гевко похвально розказала про працю Відділу. Першими виступили діти садочку під

Виступ молодих талантів

керівництвом вчителів Валентини Сорич і Ганни Ткачук. Далше слідували виступи молоденьких талантів – випускників садочка. Виступали: Леся Федорак, Софійка Кучер, Микола Мурський, Настуся Новачинська, Сера і Реня Чаловеї, Адріяна і Павлусь Шкільники. Діти деклямували, грали на фортепіяні і бандурі, співали і танцювали.

Ми дякуємо батькам, які заохотили і допомогли дітям виступити, а молодим талантам бажаємо дальших успіхів і радості. Дякуємо

Лесі Шерстило за фортепіяновий супровід до забави, а отцеві Валерію Ковальському – за музичну точку. Сценічну програму координувала виховна референтка Відділу Мирослава Бараник. Приємною несподіванкою був виступ Соломії Дуткевич, яка заспівала низку пісень і забавляла дітей ягількою і танками.

Заохочуємо наших членкинь цікавитися молодими талантами і запрошувати їх брати участь у наших програмах.

Мирослава Бараник.

СОЮЗ УКРАЇНОК УКРАЇНИ

Шановні посестри! Щиросердечно дякуємо за журнал "Наше Життя". Надіємося на більш тісні зв'язки. Хочемо пізнати Ваш досвід просвітницької праці. Висилаємо інформацію про діяльність Черкаського Союзу Українок.

Щастя, здоров'я, радості Вам і Вашим родинам!

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КРАЙ

У квітучому Шевченківському краї Відділ Союзу Українок засновано 10 листопада 1993 р. при храмі Покрови Пресвятої Богородиці УАПЦ.

Основна мета діяльності Черкаського Відділу СУ – об'єднання жінок для відродження демократичного жіночого руху, спрямування творчих сил на утвердження в суспільстві історичних святинь, національних ідеалів та духовної культури, виховання нової генерації, здатної будувати правову демократичну українську державу.

Задля цього СУ працює в таких напрямках, як: відродження національних традицій та звичаїв, опіка над дітьми-сиротами та напівсиротами, проведення благодійних імпрез, організація семінарів для жінок Черкащини "Жінка в політиці", участь у громадсько-політичному житті, співпраця з політичними й громадськими організаціями демократичної орієнтації, створення осередків СУ в містах і селах області.

Наші жінки готові все життя боротися за свою людську гідність, допомагати людям. Часто заклопотані буденними справами, вони все ж не втрачають оптимізму і надії на те, що Україна заживе в добрі та злагоді, здобувши повагу й шану серед інших країн світу.

Союз Українок проводить "круглі столи" з мовного питання у школах, влаштовує для дітей-сиріт благодійні заходи, присвячені Дню Незалежності України, організує конкурс "Мій рідний край" серед учнівської та студентської молоді. Опіка над дітьми-сиротами полягає в оздоровленні дітей в санаторіях, у шкільних та спортивних таборах, наданні гуманітарної допомоги.

Складні економічні обставини молодій вільній Україні і багатолітнє нехтування християнською мораллю породили в суспільстві ряд негативних явищ, особливо серед молоді: насильство, пияцтво, наркоманію. Тому зараз ми працюємо над проектом програми "Українська світлиця", основною метою якої є виховання молодого покоління, на переконливих подіях і фактах.

Маємо надію, що це допоможе духовно оздоровити нашу молодь, прищепити шляхетність душі, добро, красу. Просимо Всевишнього, щоб цей проєкт справдився і наша "Світлиця" стала осередком культурного й духовного життя Шевченківського краю.

Іванна М. Яцух.

Пластунки готують тісто на “калиту”.

ПОВЕРТАЮТЬСЯ ДО ЖИТТЯ РЕЛІГІЙНІ СВЯТА ТА НАРОДНІ ЗВИЧАЇ

Увечері 12 грудня приміщення Черкаської станції юних натуралістів було переповнене дівчатами і хлопцями в українському національному одязі. Вони зібралися на традиційне свято св. Андрія. Андріївський вечір провели пластуни (станичний Павло Булкін) під керівництвом коменданта свята Вікторії Заболотної та при допомозі членкинь осередку Союзу Українок “Злагода”. Веселі вечорниці, ворожіння, “каліта”, пісні, забави зачарували всіх присутніх.

Благодійну акцію для дітей-сиріт “Ой, хто, хто Миколая любить” організував і провів обласний Відділ Союзу Українок (голова Алла Бучковська). З області та міста Черкас на свято Миколая зібралося понад 120 дітей. В ошатній залі ресторану “Россава” стояли засніжені ялинки, із-за хмар виринав ясний місяць, а на підвищенні – образ Святого Миколая.

На початку свята настоятель храму Пресвятої Покрови УАПЦ о. Назарій привітав присутніх зі святом та розповів про Святого Миколая. Під звуки музики почалося театралізоване дійство. Перед ясними та збентеженими очками малечі з’явилися Святий Миколай, ангели, Метелиця, Снігова королева, сні-

жинки, звірята, Баба-Яга, хатинки на курячих лапках. Діти деклямували вірші, співали пісень. Участь у виставі взяли учні 32-ої середньої школи під керівництвом Олени Вишегородцевої та діти членкинь осередку “Злагода”. Тоді Святий Миколай (роль якого виконував заслужений артист обласного драматичного театру ім. Шевченка Іван Клименко) обдарував дівчату чудовими гостинцями.

На завершення свята діти отримали ще й “миколайчики” (медове печиво), потім пригощалися солодощами за святковими столами при запалених свічках.

Весело та змістовно пройшло свято Миколая, діти та дорослі задоволеними розходилися по домівках. Цей благодійний веселий та багатолюдний захід став можливим завдяки фінансовій підтримці міського голови Володимира Олійника та спонсорів – директора готелю “Россава” Миколи Петренка і голови громадської організації “Милосердя” Лариси Лисенко.

Союз Українок, діти й батьки щиро вдячні добрим людям за підтримку.

Леоніда Джулинська, голова секретаріату Черкаського Відділу СУ.

ДОБРОДІЙСТВО

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

Пожертви за січень 2002 року.

1,000 дол. – Д. Новаківська-Лисий (54) додаток до постійного фонду, А. Хома (86); 500 дол. – Б. і А. Кравчуки (86); 450 дол. – 76-ий Відділ СУА; 400 дол. – Братство кол. вояків 1-ї Укр. Дивізії УНА в Лігайтоні, ПА (91); 310 дол. – К. В. Федоришин (47); д-р С. і Т. Тимкови; 300 дол. – А. Куцан; 250 дол. – 67-ий Відділ СУА; 220 дол. – О. Балабан (ВЧ), М. і С. Біласи, G. E. Darian (90), О. Мельничук, Б. і М. Полянські (86), д-р Е. Стецьків (56), 24-ий Відділ СУА, 86-ий Відділ СУА; 200 дол. – П. і М. Лещинини (47); 150 дол. – Б. Н. Бігун (28); Е. і О. Мельничуки (24); 120 дол. – М. Крижанівська (ВЧ), М. Турчин (111); 110 дол. – М. Баран (89), Д. Борст (65), В. і У. Дячуки (ВЧ), P. and E. Oberleitner (98), У. Тимкевич (86); 100 дол. – Л. Палашевська (111), Senior Citizens Club of Elizabeth, NJ (24); 50 дол. – П. і Р. Грицаки (24), М. і А. Іванцеви (24), В. Сосяк (24); 21 дол. – Р. Бігун (28); 20 дол. – Е. Боднарченко (24), М. Камінський (24), О. Загайкевич (24), 15 дол. – Б. Мельничук (24); 10 дол. – Е. і Г. Курівчаки (24), О. Курівчак (24); 5 дол. – Д. Колотило (24), А. Філ; 2 дол. – Б. Голда (24).

У ПАМ'ЯТЬ

У пам'ять найдорожчої дружини **Орисі І. Руденський** складає 100 дол. (через 33-ій Відділ СУА) на стипендію для пластунки в Україні.

І. Вовк.

У 15-у річницю відходу у вічність моєї незабутньої доні **Оксани Богдани Павлів** складаю через 34-ий Відділ СУА 400 дол. на Стипендійну Акцію СУА.

О. Павлів.

У пам'ять матері бл. п. **Анастазії Мисишин** та хрещеної матері бл. п. **Я. Оренчук** складаю 1,000 дол. на Стипендійну Акцію СУА

М. Мисишин, Спрінгфілд, Масс.

З НАГОДИ

Складаю 500 дол. Євгена Михайлова, як неприйнятій гонорар за професійну працю для Українського Американського Демократичного Клубу в Бетлегемі, ПА, який він призначус для стипендій в Україні.

Б. Михайлів, 91-ий Відділ СУА, Бетлегем, ПА.

З нагоди недавно минулого 92-ліття шановного **Михайла Клецора**, батька наших дорогих приятелів **Б. Гаврилюк** і **О. Клецора**, складаємо 50 дол. на Стипендійну Акцію СУА.

І. і Х. Дякунчаки, Фл.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

М. О. Яцусь, скарбник комісії стипендій СУА
Л. Більовщук, референтка стипендій СУА

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ "НАШЕ ЖИТТЯ"

Пожертви за січень 2002

ДАТКИ

20 дол. – Е. Чернописька, С. Леськів, В. В. Никифору; 10 дол. – Е. М. Дзюба, П. Василина, Н. Кліш; 5 дол. – А. Стельмах.

У світлу пам'ять кузинки бл. п. **Віри Гусак** складаю 50 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Л. Фіцалович.

У світлу пам'ять бл. п. **Теодозія Чабана**, чоловіка редактора журналу "Наше Життя" **І. Чабан**, складаю 25 дол. на Пресовий Фонд журналу. Пані **Ірені** з синами висловлюю сердечні співчуття.

Л. Фіцалович.

У світлу пам'ять бл. п. **Теодозія Чабана**, чоловіка редактора журналу "Наше Життя" **І. Чабан**, складаю 25 дол. на Пресовий Фонд журналу.

Х. Навроцька.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Олени Ничипоренко**, мами нашої членки **Олі Великорідько**, складаємо 25 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Родині висловлюємо щирі співчуття.

Членки 19-го Відділу, Трентон, Н.-Дж.
М. Глушок, референтка суспільної опіки.

Замість квітів в другу річницю смерті моєї сестри бл. п. **Стефанії Пастушенко**, складаю 20 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Д. Струк-Гусар.

ФОНД СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ СУА

Січень 2002 р.

У світлу пам'ять нашого дорогого приятеля бл. п. о. д-ра Івана Прашка, єпископа Австралії і Нової Зеландії, складаємо 500 дол. сиротам в Україні.
Т. і М. Доберчаки.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Степана Вороха складаємо 100 дол. "Бабусям" в Україні.
Х. і Б. Сеники.

У світлу пам'ять моїх дорогих бабусь бл. п. Ольги Фацієвич і бл. п. Теклі Сарини складаю 100 дол. "Бабусям" в Україні.
Х. Сеник з родиною.

У світлу пам'ять бл. п. Івана Федоровича Карабиця, видатного композитора, організатора музичних фестивалів і конкурсів, який помер у Києві 20 січня 2002 р., складаємо 1, 000 дол. сиротам в Україні. Висловлюємо щирі співчуття дружині Мар'яні, синові Кирилові і донечці Іванні.
М. і І. Коці.

У світлу пам'ять Почесної голови СУА бл. п. Іванни Рожанковської та замість квітів на могилу бл. п. Ірини Падох складаю 50 дол. "Бабусям" в Україні.
І. Руснак.

Замість квітів на могилу бл. п. Степана Вороха складаємо 100 дол. сиротам в Україні.
А. і Д. Мерле.

У пам'ять бл. п. Юрія Терпиляка, мого товариша з Берхтезгаденської гімназії складаю 50 дол. на Фонд суспільної опіки СУА (через 83-ій Відділ СУА в Нью-Йорку).
Н. Шмігель.

У світлу пам'ять бл. п. Ірини Падох складаємо 50 дол. на допомогу "Бабусям" в Україні (через 83-ій Відділ СУА в Нью-Йорку).
М. і Н. Шмірелі.

Доповнення до пожертв за серпень 2001 року.

У світлу пам'ять бл. п. Івана Рехвицького складаємо 25 дол. (через 65-ий Відділ СУА) сиротам в Україні. Дружині і родині висловлюємо глибоке співчуття.
О. і В. Шандори.

У світлу пам'ять бл. п. Марії Павлюк складаю 50 дол. сиротам в Україні.
Н. Бігун.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Романна Кекіш, скарбник.
Надія Шмігель, референтка суспільної опіки.

ФОНД ЧОРНОБИЛЯ СУА

\$24.97 in payment of designated gift to the United Way of New York City, for the period ended 11/30/01, from a donor employed by Bristol-Myers Squibb.

Складаю 100 дол. на медичні потреби дітей в Україні
О. Туруля.

\$24.96 in payment of designated gift to the United Way of New York City for period ending 10/31/2001 from donors employed by the Bristol-Myers Squibb.

МОЛОКО І БУЛОЧКА НАЙМОЛОДШИМ ШКОЛЯРАМ УКРАЇНИ

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Юрія Терпиляка складаємо 75 дол.

Л. і Е. Яросевичі і Р. Макарушка.

36-ий Відділ СУА в Чикаго, Ілл. Провів збірку на "Молоко і булочку наймолодшим школярам України", на якій склали: 547 дол. – 36-ий Відділ СУА; 30 дол. – Д. Михайлишин; 25 дол. – Л. Новак; по 20 дол. – К. Хомик, Я. і З. Девани, В. Гут, Я. і М. Юзківи, П. Новак, М. Присташ, родина Родаків, А. Зеліско, П. Багрійчук; по 10 дол. – Д. і О. Гойди, М. Крафчішин, Л. і К. Мацевки, К. Порохонко, А. Тимец; по 5 дол. – К. Кришацук, В. і П. Кузмаки, М. і Л. Мацвіхи, П. і О. Маланчуки, Я. і М. Маурісаки, М. Мінда, І. Момотюк, Я. Погребний, З. Василів, Я. і Я. Юрчаки, М. Зіммерман. Разом 877 дол.

С. Мроз, за 36-ий Відділ.

Branch 68 of UNWLA in Syracuse NY donates \$100 to the "Milk and Roll" project.

З РІЗНИХ НАГОД

З нагоди 80 ліття нашої дорогої Анізії Гіль на "Молоко і булочку наймолодшим школярам України" (через 43-ій Відділ СУА в Філядельфії, ПА), складаємо: по 100 дол. – найближча родина, М. Павлюк-Готтенштайн з чоловіком і донею; 50 дол. – А. Павлюк. Разом 250 дол. Дорогій дружині, мамі, бабусі, теті і братовій, бажаємо міцного здоров'я, земних та небесних благ.

Хай Господь благословить на многії літа!

Рідня Ювілянтки.

З приводу уродин нашого приятеля Ю. Дигдали складаємо 100 дол. "Бабусям" в Україні.

Х. Сеник з родиною.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ У НЬЮ-ЙОРКУ

Листопад 2001 р.

ДАТКИ

1,000 дол. – д-р Ю. Трухлий; 500 дол. – І. Мороз; 100 дол. – З. Муха; по 50 дол. – д-р І. Гулавий, А. Заброцька, Т. Кнегнецька, Б. Ольшанівська, А. Лемп; 40 дол. – О. Ісаєвич-Мейсон; 30 дол. – д-р Б. і Б. Худі; 26 дол. – В. Грицин; по 25 дол. – І. Пелех, д-р В. Трігос, Л. Ціховляс, О. Храневич, О. Гуглевич, І. і д-р М. Лопатинські-Зваричі; по 20 дол. – Д. Мудра, Л. Королишин, Н. Кравчук, М. О. Бачинська, Н. Шкільник, Т. Сидоряк; по 15 дол. – М. Остапа, д-р Н. Когут; по 10 дол. – Н. Татунчак, О. Мороз, Б. Гелета, М. Логаза, К. Бабій;

БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

5,000 дол. – д-р Л. і М. Явні; 4,000 дол. – д-р А. і д-р Л. Долинські (Telcordia Technologies); 2,000 дол. – М. і О. Гнагейки (BD Matching Gift Program); по 1,000 дол. – Northern International Inc. (С. Пузик), В. і О. Роговські, В. Цетенко (Pfizer Foundation); по 500 дол. – д-р І. Цегельський, 13-ий Відділ США, Т. і Ю. Шепеляві, А. і М. Бачинські; 400 дол. – Я. Бігун; 300 дол. – С. Салдан; по 250 дол. – проф. З. Воронка, 35-ий Відділ США, 76-ий Відділ США; по 100 дол. – С. і Х. Мотолохи, Г. Сенів, А. Дацків, В. Глова, М. Глова, Н. Шкільник, Л. Мриглоцька, д-р Е. Стецьків, С. Slusher, А. Литвин, США – Округа Нова Англія; по 50 дол. – М. Терлецька, Ю. Данилів, Е. Гарайда, Ю. Кекіш (Nalco Chemical Company), Г. Жирук, В. і Б. Децики; 35 дол. – Ю. і Д. Костиви; по 25 дол. – С. Терлецька, І. і Х. Дякунчаки, О. Папіж, І. Біскуп, С. Мшавецький, С. і О. Островські, Р. Рурка, Р. Swadosh; 24.95 дол. – М. Кравчук (United Way of Tri-State); 20 дол. – К. Кузів; 15 дол. – А. Будаї, J. Jackson; 10 дол. – А. Щубак; 5 дол. – І. Адамчук;

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

У пам'ять бл. п. І. Бачинської датки зложили: 300 дол. – Б. Бачинський, В. Бачинська, У. Бачинська; по 100 дол. – Б. і І. Гіббарди, М. Луцька і М. Кулішенко, Ю. і Н. Цегельські, О. і І. Цюки, Б. Цегельська, С. Цегельська і К. ДіАнджело, С. Цегельська, М. Ярош, д-р І. і М. Федоріві, А. і Р. Маци, С. і С. Начесті, 91-ий Відділ США; по 50 дол. – д-р Я. і Х. Гуки, д-р І. і д-р Н. Коропецькі, М. Кальба, А. Галлад, М. Квітковські, М. і О. Коропецькі, д-р А. і О. Кіпи, О. і Х. Ганаси, Е. і Б. Михайліві, О. і Р. Новаківські, д-р М. Дицьо, Л. і Д. Сілецькі, О. і Н. Киди; 40 дол. – О. Тритяк; по 25 дол. – О. Цегельська, родина Гарис, Г. і І. Барци, С. Шарга, А. М. Боднар, Б. Скорінко; 20 дол. – Е. і І. Летурно; по 10 дол. – О. і А. Копковик, А. Ко;т, О. і С. Кохани, Т. Цар, родина Галушка, Н. і М. Корчеві, 47-ий Відділ УНС.

У пам'ять бл. п. Марії Цап 25 дол. склав 91-ий Відділ США; 10 дол. – О. Цегельська.

У пам'ять бл. п. Ярослава Рабія складаємо 100 дол. І. і Г. Сидоряки.

У пам'ять бл. п. Марії Герус складаю 100 дол. О. Турула.

У пам'ять наших батьків, бл. п. Дмитра і Юлії Воловодюків та бл. п. Стефана і Варвари Шевчуків складаємо 5,000 дол.

В. і К. Воловодюки.

У пам'ять бл. п. Володимира Сохана складаємо 25 дол. Л. і В. Чудовські.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Розалії Дороти, доні нашої приятельки Л. Казимери, складаємо 25 дол. Родині висловлюємо шире співчуття.

Т. і Д. Рішки.

У пам'ять бл. п. д-ра Теодосія Самотулки складаємо 25 дол. через 64-ий Відділ США.

Ю. і Д. Костиви.

У пам'ять бл. п. Іриней Гарасимьяка складаємо 200 дол. О. і Л. Коверки.

У пам'ять бл. п. Наталії Білоус складаємо 50 дол. Б. і Л. Казевичі.

У першу невимовно болочу річницю смерті найдорожчої і незабутньої доні, бл. п. Марти Кушнір-Бобак складаємо 1,000 дол. через 88-ий Відділ США у Філадельфії.

М. і А. Кушніри.

У пам'ять наших дорогих батьків, бл. п. Івана Смолія і бл. п. Марії з Бучків Смолій складаємо 1,000 дол.

Е. і Е. Івашківи.

У пам'ять бл. п. Ярослава Городецького складаємо 50 дол. Е. і Н. Змій.

У пам'ять бл. п. д-ра Мирослава Харкевича складаємо 50 дол. Е. і Н. Змій.

У пам'ять бл. п. Наталії Білоус складаємо 50 дол. О. і Л. Пясецькі.

У пам'ять бл. п. Романа Лазора датки зложили: по 50 дол. – Р. Гарасимьяк, О. Качала.

У пам'ять бл. п. д-ра Теодосія Самотулки складаємо 50 дол. Р. і Н. Слижі.

Замість квітів на свіжу могилу товаришки станіславівської гімназії, св. п. Лени Роснецької-Смулки складаю 30 дол. (через 64-ий Відділ СУА).

О. Луцька.

У пам'ять бл. п. Олени Смулки датки зложили: 500 дол. – проф. А. і О. Кіпи; 200 дол. – С. Д. і А. Недільські; по 150 дол. – А. і Р. Мази, Б. і І. Цегельські, Андрій Лящик; по 100 дол. – І. Кашубинська, С. Ю. і М. Кіпи, В. Лящик, В. і М. Лиски, О. Карпак, О. Смулка, С. Цегельська, А. і С. Титли, Б. і У. Глинські; 60 дол. – W. Andino; по 50 дол. – Т. і О. Кольці, R. & I. Daigle, Б. і В. Андрушківи; по 30 дол. – Р. і О. Брехуни, М. Кальба; по 25 дол. – М. і Л. Бугаї, А. Ганас, М. Кулішенко, І. Мороз, В. і О. Карпиничі, І. і М. Куземські (через 43-ій Відділ СУА), Н. Савицька, W. & I. Gibbard; 10 дол. – М. Галушка, В. Гадзінська.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА ПОТРЕБИ УМ

У пам'ять бл. п. д-ра Теодосія Смотулки складаємо 50 дол. **О. і Л. Оришкевичі.**

У пам'ять бл. п. д-ра Теодосія Смотулки складаю 50 дол. **Л. Мриглоцька.**

У пам'ять бл. п. Марії Герус-Мартюк складаємо 100 дол. **Б. і Д. Захарчуки.**

У пам'ять бл. п. Валентини Юрченко датки зложили: по 100 дол. – М. Кирисюк, Н. Невмержицька, Mr. & Mrs. K. Vukosa; 30 дол. – Я. і М. Кіцоки; 20 дол. – Mr. & Mrs. Joseph Nas.

У пам'ять бл. п. Олени Смулки датки зложили: 50 дол. – А. Н. і Ю. Цегельські; по 25 дол. – Е. і Б. Михайліви, Н. Кідд, О. Цегельська, Р. В. Ебу; 20 дол. – С. & J. Connog-Hanninen.

У пам'ять бл. п. Юрія Гірняка складаємо 25 дол. **О. і О. Лопатинські.**

З НАГОДИ

З нагоди 25-ліття музею складаємо 500 дол. на Будівельний Фонд і бажаємо багато успіхів у здійсненні Ваших плянів.

О. і Б. Кузичини.

СПРОСТУВАННЯ

У журналі “Наше Життя” за січень 2002 року, (ст. 33) Жовтень 2001 р. – Датки у пам'ять бл. п. Ярослава Городецького слід додати: 50 дол. – Б. Котис. Вересень 2001 р. – У пам'ять моїх родичів бл. п. д-ра Никифора і Марії Гірняків складаю 100 дол. на Будівельний Фонд УМ.

Л. Гірняк-Чолган.

Грудень 2001 р.

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На новостворений Тривалий Фонд ім. родини Мулак-Яцківських 50,000 дол. зложив **А. Мулак-Яцківський.**

На Меморіальний Фонд ім. Анни Байко, Марії і Миколи Стисловичів 1,000 дол. зложила **О. Байко.**

На Меморіальний Фонд ім. Аркадії Оленської-Петришин 400 дол. зложив **В. Петришин.**

На Тривалий Фонд ім. Ігора і Роми Гайдів 1,000 дол. зложили **І. і Р. Гайди.**

На Тривалий Фонд ім. Бобаків і Міляничів 3,737.75 дол. зложили **Р. і Г. Міляничі.**

На новостворений Тривалий Фонд ім. д-ра Лева і Ірени Кушнірів 10,000 дол. зложили **Л. і І. Кушнірі.**

На Тривалий Фонд ім. д-р Теодозії і Зиновія Савицьких 1,000 дол. зложив **З. Савицький.**

На Тривалий Фонд 67-го Відділу СУА 1,500 дол. зложив **67-ий Відділ СУА.**

На новостворений Меморіальний Фонд ім. проф. Михайла Кучера зложено 40,000 дол.

На Меморіальний Фонд ім. Богдана і Марії Турків 200 дол. зложив **Л. Гайда.**

In loving memory of Rosalie and Sir Harry Polche Memorial Fund I am donating \$7,946.41 (Stock). **N. Chuma.**

In loving memory of Mary and Nicholas Chuma Memorial Fund I am donating \$19,774.59 (Stock). **N. Chuma.**

ДАТКИ

20,000 дол. – зі спадку М. Кучера; 2,000 дол. – Б. і Л. Гайдучки; 1,035 дол. – К. Антипів; по 1,000 дол. – І. Ратич, Українська Американська Федеральна Кредитова Спілка “Самопоміч”, Ньюарк, Н.Дж.; по 500 дол. – Т. і С. Геврики, Н. Ільницька, І. Полянська, Л. Вілсон (Global Investment Systems, Ltd.); 300 дол. – О. Левицька; по 250 дол. – С. Мартинець, Ю. і Н.

Попелі, Українська Кооператива “Самопоміч”, Нова Англія; **200** дол. – П. Омельський; **150** дол. – Л. і І. Кушнірі; **105** дол. – М. Балагутрак; **по 100** дол. – Я. і В. Криштальські, Т. Брикович, С. Кудрик, І. і Л. Зако-воротні, Т-во Українських Інженерів, Філадельфія, М. Сольчаник, О. Підгородецька, 111-ий Відділ СУА, Я. Березовський, Ю. і Н. Струтинські, І. Т. Роман, К. Григорович, М. Шиприкевич, Ю. Гудь і д-р О. Балтарович, Я. і Л. Черники, Б. Полянський, Е. & О. Bertsch, N. Jensen, M. Chimow, M. and C. Baretzky; **55** дол. – О. і В. Кушнір-Винник; **52** дол. – В. і Л. Колод-чини; **по 50** дол. – Т. Сидоряк, В. Масі, Я. Кіналь, Б. і О. Богословці, Б. З. Даниш, В. Лобур, В. і П. Савки, М. і Ж. Міляничі, М. і І. Середовичі, Е. Прокопович, І. Гординська, О. Купчин, А. Мельничук, К. Дебелюк, В. і О. Балабани, Л. Левицький, Б. і Т. Карпенки, Л. Хома, І. і М. Борбичі; **по 30** дол. – О. і Х. Ганаси, М. Ярош, Н. Загнійна, І. і А. Щірі, І. Козак, К. Глинян-ська, S. Hапп; **26.25** дол. – Ф. Мустах; **по 25** дол. – М. Артмів, Я. і М. Кіщоки, Е. і Е. Івашківи, З. Подубинський, Р.Г. Раковська, О. і Л. Чапельські, О. Добровольська, М. Данилів, М. Стасів, Г. Жирук, А. Рускевич, О. Луків, М. Осташевський, П. Джуль, М. Андрусак, Н. Сохан, Р. і Г. Міляничі, П. Боднаренко, С. і А. Тиханські, Р. Ричок, С. Ярема, К. Лонкевич, П. і Н. Плечен, С. і І. Ждани, П. Данчук, М. Черевайко, W. and A. Pich, N. and E. Swiatkiwsky, Pearl Dent, Rev. S. and J. Krysalka, J. Kusan, O. Ross, W. Gural; **по 20** дол. – Т. і Ю. Шепеляві, М. і І. Руснаки, М. Курлак, А. Шульга, Ю. Ониськів, В. і У. Дячуки, М. Фітьо, І. Іванків, П. Гурський, М. і А. Гірняки, М. Світій, П. Грицак, д-р О. Стрільбицький, Я. Волощук, М. Трен-за, Л. Процик, О. Лінник, Б. Луців, О. Коверко, В. Шипайло, Д. Барон, І. Коцур, д-р М. і С. Левко, В. Шуст, Ю. Свищук, В. Вальчук, З. Стельмах, В.Б. Головінська, Б. Стеців, М. Сенів, Я. і М. Кіщоки, Л. Гованська, О. Недогада, Я. і Б. Гелета, Н. Титла, М. і Г. Титли, М. Мілянич, О. Кокодинська, Т. Кушнір, В. Осадчук; **по 15** дол. – В. Яковенко, В. і Г. Королі, Анна Зарацак, В. і К. Пакули, В. Довгань, І. і Б. Пахоліки, Н. Краус, Т. Maliwauki; **по 10** дол. – Г. Бистрицька, родина Семків, Д. Сапієнза, І. і Ю. Луківи, О. Демчук, А. Гелетканич, А. Ковалюк, М. Малета, Г. Рябокнінь, Е. Процінська, І. Петик, А. і Г. Стахнів, Н. Могила, П. Курило, К. Бездух, Г. Смолин, К. Терлецька, Т. Дідошак, Ю. Левицький, Е. Рокіський, М. Бойко, Ю. Олійник, М. Дзюба, Л. Савеська, О. Лесько, О. Кобаса, В. Коваль, М. Моги-лин, M. Waggen, J. Tonioli; **по 5** дол. – М. Григорчук, Н. Сенів, М. Сороколіт, В. Хоман, Стефанія Коби-лецька, A. Nowadly.

БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

250.000 дол. – Українська Федеральна Кредитова Кооператива “Самопоміч”, Н.Й.; **21,994.64** дол. – зі спадку О. Пристай; **14,950** дол. – О. і У.

Балабани (Philip Morris); **13,400** дол. – І. Комаринська; **10,238** дол. – М. і А. Бахи; **10,000** дол. – О. і Г. Лятишевські; **8,005.36** дол. – Я. і В. Криштальські; **по 5,000** дол. – Ю. і М. Пазуняки, З. Сидорак, Е. і М. Яроші, А. і І. Григоровичі, І. і С. Раки, The Heritage Foundation First Security Federal Savings Bank, Chicago; **4,948** дол. – О. і Я. Гудзяки (stock); **4,500** дол. – М. Цимбаліста; **4,000** дол. – Y.N. Inbar and A.S. Pawlynsky; **по 3,000** дол. – 113-ий Відділ СУА, А. Подгородецька і З. Черник, G. and I. Wolfe; **2,074** дол. – М. і М. Заяці (stock); **по 2,000** дол. – А. і Т. Терша-ківці, Л. Фіцалович, В. і К. Була, В. Менцінська, К. і С. Цайнінгери, С. і Т. Тимківи, М. Банах, Р. Гавриляк і М. Тершаковець, Р. і А. Алиськевичі, О. Глут (American Express Foundation); **по 1,500** дол. – Р. Шуган, І. і О. Решетарі, Л. Вілсон (Global Investment Systems Ltd.); **1,211** дол. – Л. і М. Зобнів (stock); **1,100** дол. – Е. і Н. Змії; **1,015** дол. – Б. і Л. Крамарчуки; **1,001** дол. – І. Слабійський; **по 1,000** дол. – Ю. і Р. Темницькі, Я. і О. Ставничі, А. і Р. Лозин-ські, В. і З. Могуці, В. Цетенко, Ю. і М. Штогрини, Я. Рубель, Н. і А. Шусті, З. і Я. Снилики, О. і Д. Гарбовські, Б. і О. Караші, Ю. Фаріон і Х. Стасюк, Б. Галаган, К. Кузьмич, І. і О. Магуни, СУА – Округа Нью-Джерзі, М. Перейма, О. і М. Качмарські, Б. Чайківський, Ю. Децик, Л. Прокоп-Артимишин (The Chase Manhattan Foundation), J. Prygelski, S. Fallon and K. Nalywajko, C. Reik; **996.25** дол. – Ю. і З. Ставничі (stock); **750** дол. – Р. Геврик; **650** дол. – 95-ий Відділ СУА; **550** дол. – 73-ий Відділ СУА; **по 500** дол. – М. і О. Гнатейки, Б. і Р. і Д. Харкевичі, К. Антипів, Х. Шепелява, І. Коцур, І. Гронь, Б. і Л. Курилки зі спадку Зенона Михалевського, Х. Дурбак, Я. і О. Чипаки, 9-ий Відділ СУА – з продажу у крамничці при церкві Пресвятого Серця Христового, М. і Р. Тимчишини, Ю. і О. Раковські, Б. і Р. і Д. Харкевичі, Ю. Салісняк, Н. і І. Олесницькі, Л. і З. Олесницькі, Ю. Ленчик (The Chase Manhattan Foundation); **425** дол. – М. Бакалець; **400** дол. – Т. Юськів; **320** дол. – П. і І. Шиприкевичі; **по 300** дол. – М. Рудик, В. Петришин, Я. і В. Біланюки, Б. і У. Глинські, І. і Я. Лучечки, М. Дачко, N. Sharkiewicz-Federkiewicz, A. Namuka; **по 250** дол. – Владика В. Лостен, Б.А. Полянський, Т. і О. Полянська-Стокерт, Х. Козак, І. і Н. Дорошаки, М. і Л. Прокопи, О. і Д. Пенцаки, А. і Р. Гадзевичі, А. і Т. Кобзарі, Марія Мотиль, М. Українська, 27-ий Відділ СУА, І. і У. Сосі, В. Chupa, Emigrant Savings Bank, W. Clebowicz; **по 200** дол. – В. і К. Воловодоки, З. Масний, М. і О. Ільківи, І. і І. Мокривські, М. і З. Галіви, С. і С. Качараї, Я. і О. Сидораки, А. Коцибала, 14-ий Відділ СУА, С. Стецура, В. Богданів, Ю. Микитин і Х. Долинюк, Е. Держко, Р. Дигдало, Л. Стебельська, 93-ий Відділ СУА; **180** дол. – М. Савицька; **по 150** дол. – Р. Коструб’як, В. Мацелюх, С. Головка, Р. і А. Байляки, І. Чернявський, М. Сенкус, Х. Чехович; **127** дол. – 18-ий Відділ СУА;

125 дол. – W. and M. Kies; 100 дол. – Б. Стеців, О. Вірстюк, Б. і Х. Дзюки, О. і Х. Ганаси, Р. і О. Грубці, А. і І. Дзеровичі, С. Макар-Лауді, А. Зварун, М. і М. Літепли, А. Левицька, д-р Юрій і Л. Стефанівські, М. Кизима, І. і Н. Коропецькі, З. і О. Цибрівські, О. і М. Лесоюки, Я. Ставнича, В. Панчак, І. Шевчук, М. Балагутрак, К. Ковшевич, Л. Стебельська, М. Оксана Бачинська, Ф. Серабин, Л. Мартинюк, С. Кушнір, А. Щендох, Я. і В. Білінські, В. Сосяк, П. Бокало, Н. і Г. Притули, С. Балас, Д. Копистянська, І. і О. Денисенки, Р. і Г. Ратичі, А. і Д. Пенцаки, Р. і А. Дашевиці, С. Мандзюк, Р. Бігун, О. Омецінський, М. Сидір, В. Чудовська, П. Криса, С. і Л. Пелешуки, Н. Коваль, К. і І. Григоровичі, Л. Зайко, Ю. і Н. Ріпецькі, І. і М. Куземські (через 43-ий Відділ СУА), Л. Туркевич, Б. Титла, О. Гуглевич, М. Послушна, О. і І. Ховайли, А. Андреюк, І. і Р. Лещуки, Р. і Х. Кизьмічі, А. і А. Грабовичі, М. і С. Рудики, В. Лучків, Х. Гошовська, Р. Якимець, 75-ий Відділ СУА, М. Андрсон, М. Рудик, Б. і Х. Турченюки, З. і С. Зизномірські, К. Гук, Я. і Я. Панчуки, J. and N. Santarsiero, I. Torrance, I. Iwachiw and T. Arguello, R. and C. Gorham, A.J. Ohar, P. and M. Dubois, L. and C. Bonacorsa, N. Iwanisziw, L. Smolin, D. and M. Savitsky, P. and K. Pajor; 99 дол. – Х. Брикович (Morgan Stanley Annual Appeal Campaign); по 75 дол. – Б. і Г. Гайди, О. і С. Менцінські, Х. Демидович, І. і Х. Дякунчаки, С. Татаренко, J. Ciolko, С.А. Longinotti; 65 дол. – S. Fowler, N. Pasak, V. Lyle, A. Zwich; по 50 дол. – С. і А. Секрети, М. Бродило, Е. Ройовська, І. Чуміловська, М. Тимочко, Ю. і М. Шевчуки, О. і Д. Темницькі, Ю. і Л. Гуки, Ю. і М. Гончаренки, Е. і Б. Михайліві, О. і К. Салевичі, О. і М. Дарія Лесківи, В. Мацелюх, Д. Дика, О. Буртик, Т. Мельник, А. Колтунюк, І. Ліскевич, В. і З. Романівні, Б. Чайківський, Л. Гураличко, А. Добрянська, С. Киньо, Я. і К. Данилишини, Р. і Г. Гелетканичі, О. Качала, Я. і К. Червоняки, М. Савчак Л. Цьолко, О.О. Данів, А. Очеретько, Л. і О. Мостовичі, Е. Фаріон, П. Джуль, І. Остап'юк, Я. і Д. Яворівські, І. і О. Кизики, Д. Бекерська, Р. Федасюк, Л. Хома, Я. і Г. Оберишини, І. Попадюк, Б. Кекіш, Н. Ходновський, В. і О. Балабани, Б. Барабаш, З. і О. Яримовичі, Л. Гой, І. і М. Борбичі, А. Стебельська, А. Сулима, М. Жуковська, З. і Г. Балабани, М. Крамаренко, Ю. і О. Мельниковичі, J. Tynes, S. and V. Byrnes, M. Noukas, W. and M. Rhodes, W. Gerlach, W. Chen and M. Holowinsky, P. Гелетканич (Valcro USA, Inc.); 49.90 дол. – М. Кравчук (United Way of Tri-State); 40 дол. – Е. Вугамжі; по 35 дол. – І. і В. Микита, А. Вариха, В. Довгань; по 30 дол. – З. Ясінська, Р. Маркович, В. Літетло, Е. Майковський; по 25 дол. – М. Свінчук, О. Бережницька, Я. Кукіль, С. Стець, М. Бодик, Ю. і А. Слюсарчуки, Т. Оберишин, Ю. Охримович, Л. Мартинець, О. Геврик, О. і Марія Слупчинські, І. Купчинська, О. Федаш, Ю. і В. Попелі, І.

Сташків, Р. і У. Рондяки, Е. Палидович, А. Рудакевич, М. Кушнір, В. Грицин, К. Кучер, П. Курилас, Н. Кунинська, А. і М. Чорняки, Б. Покора і А. Покора, Т. Тарахівський, С. і А. Тиханські, М. Черевайко, С. і С. Сорохтеї, В. Батіг, С. і Л. Голуби, О. Кулинч, І. Блага, Л. Лисак, Л. Гарванко, В. Кузик, І. і М. Вороняки, П. і С. Романишини, М. і В. Яровенки, П. Лагола, К. Гадзевич, Л. Клячко, М. Яримович, І. Ганкевич, М. і М. Цюпаки, З. Брикович, Г. Шубяк, А. Гураль, В. і В. Харуки, О. Яцусь, М. Гринишин, О. Поритко, В. і Ю. Захарії, С. Ярема, М. Слободян, К. Лонкевич, П. і Н. Плечен, Р. і К. Стефанюки, О. Гаврилюк, В. і А. Надозірні, К. Козак, О. Городецька, Р. і С. Барановські, А. Пінько, В. Кальба, С. Fells, S. Rolo, C. Kitt, R. and A. Meeks, J. and N. Koligman, K. Graham, S. Siegel and R. Bohonowych, D. and J. Wylder, A. Reuter, A. Lambert, S. Balme, H. Nicholas (J.P. Morgan Chase Foundation), W. and J. Malick; по 20 дол. – А. Титла, З. Кассараба, Б. і М. Левицькі, Ю. Барановський, Р. Граб, Н. Стихар, І. Жовнір, М. Повч, Д. Досяк, А. Никорчук, А. Смук, Н. Клос, З. Квіт, Л. Бойко, М. Сенів, Л. і О. Кулиничі, І. Твердохліб, С. Стасишин, О. Волчук, Л. Пакула, Я. і І. Пенкальські, Д. Літепло, М. Болонна, Е. and L. Pronchik, L. and M. Lawther, L. Bender Olds; по 15 дол. – Ю. Вишнеvsька, Д. Сапієнза, О. Мороз, Е. Клоба, О. і В. Завадюки; по 10 дол. – О. Мельничук, М. Ліскевич, В. Темницький, Ф. і Л. Грабові, С. Грицик, Д. Билов, С. Стасишин, О. Волчук, А. Кібало, В. і О. Гриньківи, М. Коропей, М. Савків, Я. Калявський, Т. Решетар, С. Касей, О. Бринь, Р. Головінський, К. Луцишин, О. Шарун, Т. Дідошак, Ю. Левицький, Е. Рокіський, М. Бойко, Ю. Олійник, О. Лесько, М. Гураль, О. Мачай, І. Черешня, М. Світій, M. Scuron, M. Warren, R. and R. Rose Suter, C. Belghaus, A. Campiglia, R. Burnadz, K. Kurman, A. Youshok; по 5 дол. – І. Петрі, Л. і О. Стеткевичі, М. Гнідий, К. Кобрин, Т. and V. Burns, K. Shrock, M. Harvist, A. Sator.

Закінчення в наступному числі.

Спростування

У “Нашому Житті” ч. 2, 2002 р. (стор. 33, ліва колонка, 4-ий абзац слід читати: по 1,000 дол. – 33-ий Відділ СУА. І далі О. Школьник. По 200 дол. – д-р С. і Е. Воляники. У датках на Будівельний фонд (стор. 32, ліва колонка) слід читати: по 5,000 дол. склали – проф. Я. і А. Лешки, інж. В. і Л. Магуни, І. Чернявський, Я. і М. Томоруги. 3,500 дол. – 83-ий Відділ СУА і далі за текстом.

Перепрошуємо за недогляд.

Щиро дякуємо за підтримку!
Управа та адміністрація УМ

НАШИМ ДІТЯМ

Микола ЩЕРБАК

КАЛИНА

Із хати вийшла Катерина.
Спішить. Заглянула в кущі.
Нема...

– Піду ще до калини,
Десь братік може на дощі...

– Ти тут, Тарасе, – шепче тихо...
І ось і братік, і сестра
Забудуть мачуху та лихо,
Що вже й до хати йти пора.

Забавляться, як звісно, діти...
– А я ще й їсти принесла!
Ось хліб і сіль...

Зелені віти
Ховають їх від горя зла.

Неначе знала та калина,
Схиливши листяний намет,
Що із маленького хлопчини
Зросте великий наш поет!

Сіма КОРДУНОВА

ЛЕЛЕЧАТА

Як зима втекла далеко –
Повернулися лелеки
Та й у нашої бабуні
Оселилися на клуні.
З ними я щодня вітаюсь.
Якось вранці придивляюсь,
А з гнізда, при самім краї,
Три голівки виглядає.
То ж маленькі лелечата!
Тато їх стоїть на чатах,
Мусить він тепер глядіти,
Щоб росли в безпеці діти.
Оглядаюсь ненароком:

Темна хмара суне боком.
Ближче, ближче – бути зливі,
Ой, лелечки нещасливі!
Як же вас порятувати?
Парасольку, може, дати?
А бабуня: – “Внучко мила,
У лелек широкі крила.
Тож під крилами у тата
Пересидять дощ малята.
А коли гроза минеться,
Тепле сонечко всміхнеться,
Зразу висохне гніздечко
І утішаться лелечки.”

ДМИТРИКОВІ КОТИКИ

Як з теплом шпаки вгніздились
У кубельця звичні,
В мене котики вродились
Дуже симпатичні.
Мов клубочки невеличкі
В козушках сіреньких,
Прикладаю їх до личка:
Ой, які ж гладенькі!

Занесу їх до світлиці,
Дім щоб звеселяли,
Свіжої наллю водиці,
Тільки б не охляли.
Подарую їх до свята
Дівчинці Тамілці,
Бо вродились ті котятка
На вербовій гілці.

ЇЖАЧОК І СЛИМАЧОК

По стежці повзе слимачок
(Він швидко ходити не звичний),
Аж гульк: де не взявсь їжачок,
На вигляд такий войовничий.
Увесь у колючих голках,
До того ж так фуркає грізно...
Втекти б, та вже, мабуть, запізно.
Все ближче підходить їжак,
Сердитий такий та надутий.
Слимак з переляку заляк,
Аж ріжки забувся втягнути.
Неначе все тільце його
Попало під струмінь студений.
Подумав їжак: "Ого-го!
Чи роги ото, чи антени?"
Та так до кінця й не збагнув,
Зійшов слимакові з дороги.
Відтоді, як стрінуться де
Слимак з їжаком ненароком,
То кожен тихенько пройде,
Обходячи іншого боком.

“ДОБРИДЕНЬ, СВИТЕ” – книга для дітей дошкільного і молодшого шкільного віку. Вона навчає любові до природи, до матері і Вітчизни, виховує доброту і почуття справедливості.

Її авторка Сіма Кордунова – у минулому професійний педагог, вчителювала у школах міста Луцька та Луцького району. З-під її пера побачили світ книги “Моя земля”, “Малюнки з природи”, “Хто кого стукнув”, “Тривоги й надії”, пісенник “Пісні з Надстир’я” (остання у співавторстві зі Свято-славом Бородуліним).

Книжку “Добрідень, світе” авторка присвятила своїм онучкам Елінці, Оленці та Ксеньці.

*Книжка видана завдяки частковій фінансовій підтримки
Волинської обласної організації Союзу Українок (голова Любов Танейчук).*

ДРІЖДЖЕВЕ ТІСТО

БУЛКА З ДАКТИЛЯМИ

- ½ горнятка теплої води (115° Ф.)
- 2 торбинки сухих дріжджів
- ¾ горнятка теплого молока (115° Ф.)
- ¾ горнятка цукру
- ½ горнятка масла
- 2 яйця
- 1 ч. ложка кардамону
- ½ ч. ложка солі
- 5 ½ - 6 горняток борошна
- 1 горнятко січених дактилів
- ½ горнятка тонко крайних мигдалів

Воду влити до великої нагрітої миски. Посипати дріжджами, мішати, щоб зм'якли. Додати молоко, цукор, масло, яйця, кардамон, сіль і досить борошна, щоб замісити м'яке тісто. Даліше місити на стільниці 5-6 хвилин, щоб тісто було еластичне і гладке. Вставити тісто в змащену велику миску, накрити та залишити в теплому місці, щоб піросло подвійно, близько 1 години.

Тісто притиснути п'ястком, висипати на стільницю та домісити дактилі і мигдалі. Поділити на дві частини. Сформувати дві кулі і примістити кожну в округлу, змащену товщом форму, 8 інчів в діаметрі. Накрити. Поставити в теплому, без протігу, місці – нехай підросте подвійно – (годину). Змастити розмішаним яйцем з одною ложкою води. Пекти в нагрітій до 350°Ф печі 35 – 40 хвилин або до готовості.

Заввага: Замість змащувати перед печенням яйцем можна полити після спечення цитриновою склицею.

Склиця: Змішати 1 горнятко цукрової пудри і 1 – 2 ложки цитринового соку і збивати поки не стане зовсім гладким .

ПОМАРАНЧОВИЙ ХЛІБ

- 2 торбинки сухих дріжджів
- 1 горнятко теплої води (115°Ф)
- ¼ горнятка масла або маргарину
- ½ горнятка цукру
- 1 ½ ч. ложка солі
- 1 яйце
- 2/3 горнятка помаранчового соку(теплого)
- 3 ложки натертої шкурки помаранчі
- 5 ¼ горнятка борошна (приблизно)

У великій, нагрітій мисці розвести дріжджі у воді. Додати масло (хатньої температури), цукор, сіль, яйце, помаранчовий сок і шкурку та 2 горнятка борошна. Збивати разом, щоб було гладке. Додати стільки борошна, щоб тісто було м'яке. На стільниці місити близько 8 – 10 хвилин, щоб тісто було гладке й еластичне. Зложити в змащену миску, накрити і нехай росте в теплому місці бодай годину.

Притиснути тісто п'ястком. На стільниці поділити на дві частини і з кожної утворити хлібець. Вставити у дві змащені форми (8 ½ інча і 4 ½ інча). Коли підросте (близько 1 години), пекти у нагрітій до 400°Ф печі 30 – 35 хвилин. Простудити на сітці.

СТРУЦЛЯ З ЦИНАМОНОМ

- 4 ½ горнятка борошна
- ½ горнятка цукру
- 1 ч. ложка солі
- 2 торбинки сухих дріжджів
- ¾ горнятка молока
- ½ горнятка води
- 1 горнятко маргарини
- 3 жовтка
- 2 ч. ложки цинамону *
- ¼ горнятка цукру
- топлена маргарина

Змішати разом 1 ½ гор. борошна, ½ гор. цукру, сіль і дріжджі. Загріти молоко, воду і маргарину до 120° – 130°Ф., додати до дріжджів і збивати 2 хвилини. Додати жовтка і ½ горнятка борошна і даліше збивати ще 2 хвилини. Домісити решту борошна. Накрити щільно алюмінієвою фольгою та вставити в холодильник на чотири години.

Виложити тісто на стільницю. Поділити на шість частин. З кожного куска витачати валок 18 інчів довгий. З трьох валочків сплести струцлю (так, як косу). Так само сплести другу струцлю і покласти обидві на змащений лист. Змастити маргариною та посипати мішанкою цинамону і ¼ горнятка цукру. Нехай підростає одну годину. Пекти в печі, нагрітій до 375°Ф 25 – 30 хвилин.

Простудити на сітці.

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНА ГОЛОВА
Анна Кравчук

Ірина Куровицька — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Марія Томоруг
Софія Геврик

Оксана Фаріон

Мотря Восвідка-Слоневська

Варка Бачинська
Омеляна Рогожа
Надя Цвях

Анна Максимович
Марта Богачевська-Хомяк
Ірина Стецьків

- 1-ша заступниця голови
- 2-га заступниця голови для справ організаційних
- 3-тя заступниця голови для справ культури
- 4-та заступниця голови для справ зв'язків
- протоколярна секретарка
- кореспонден. секретарка
- скарбник
- для справ преси
- вільний член
- вільний член

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Наталія Гевко

Стефанія Вочок

Надія Савчук

Марта Стасюк

Ярослава Мулик

Іванна Шкарупа

Любомира Калін

Зоряна Миштал

Маріянна Заяць

Марія Одежинська

— Дітройт

— Філадельфія

— Нью-Йорк

— Північний Нью-Йорк

— Нью Джерзі

— Огайо

— Чикаго

— Нова Англія

— Центральний Нью-Йорк

— зв'язкова далеко

віддалених відділів

РЕФЕРЕНТУРИ

Надія Шмігель

Катерина Івасишин

Марія Пазуняк

Люба Біловшук

Ольга Тритяк

Марта Пеленська

- суспільної опіки
- виховна
- музейна
- стипендій
- архівальна
- екології

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Іванна Ратич

Таїсса Турянська

Лідія Черник

Лідія Закревська

Рома Шуган

— голова

— член

— член

— заступниця

— заступниця

Ірена Чабан

— головний редактор журналу "Наше Життя"

Тамара Стадниченко

— редактор англійської частини журналу

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENT
Anna Krawczuk

Iryna Kurowyckyj — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Maria Tomorug

Sophia Hewryk

Oxana Farion

Motria Voyevodka-Slonievsky

Barbara Bachynsky

Omelana Rohoza

Nadia Cwiach

Anna Maksymowych

Martha Bohachevsky-Chomiak

Irena Stecki

- 1-st Vice President
- 2nd VP — Membership
- 3rd VP — Culture
- 4th VP — Public Relations
- Recording Secretary
- Corresponding Secretary
- Treasurer
- Press
- Member-at-Large
- Member-at-Large

REGIONAL COUNCILS

Natalia Hewko

Stefany Wochok

Nadia Sawczuk

Martha Stasiuk

Jaroslava Mulyk

Iwanna Shkarupa

Lubomyra Kalin

Zoryana Mishtal

Mary-Ann Zajac

María Odezhyńska

— Detroit

— Philadelphia

— New York City

— New York - North

— New Jersey

— Ohio

— Chicago

— New England

— New York - Central

— Liaison for Branches-at-Large

STANDING COMMITTEES

Nadia Shmigel

Katherine Iwasyshyn

Maria Pazuniak

Luba Bilowchtchuk

Olga Trytyak

Marta Pelensky

- Social Welfare Chairwoman
- Education Chairwomen
- Art/Museum Chairwoman
- Scholarship/Student Sponsorship Program Chairwoman
- Archives Chairwoman
- Ecology Chairwoman

AUDITING COMMITTEE

Joanna Ratyck

Taissa Turiansky

Lidia Czernyk

Lydia Zakrevsky

Roma Shuhan

— Chairwoman

— Member

— Member

— Alternate

— Alternate

Irena Chaban

— Editor-in-Chief "Our Life"

Tamara Stadnychenko

— English editor "Our Life"

КАНЦЕЛЯРІЯ СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS:

108 Second Avenue, New York, NY 10003

Tel.: (212) 533-4646; Fax: (212) 533-5237

Адміністратор бюро — **Наталія Дума**

Office administrator — **Natalia Duma**

Години урядування: від 10:00 до 4:00 по пол.

Адміністратор-бухгалтер журналу "Наше Життя" — **Орися Яцусь**

Business Administrator "Our Life" — **M. Orysia Jacus**

Tel. & Fax (732) 441-9377

Електронна пошта / e-mail: unwla@unwla.org
Website: www.unwla.org

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024

Tel.: (732) 441-9530; Fax: (732) 441-9377

Luba Bilowchtchuk, Chair

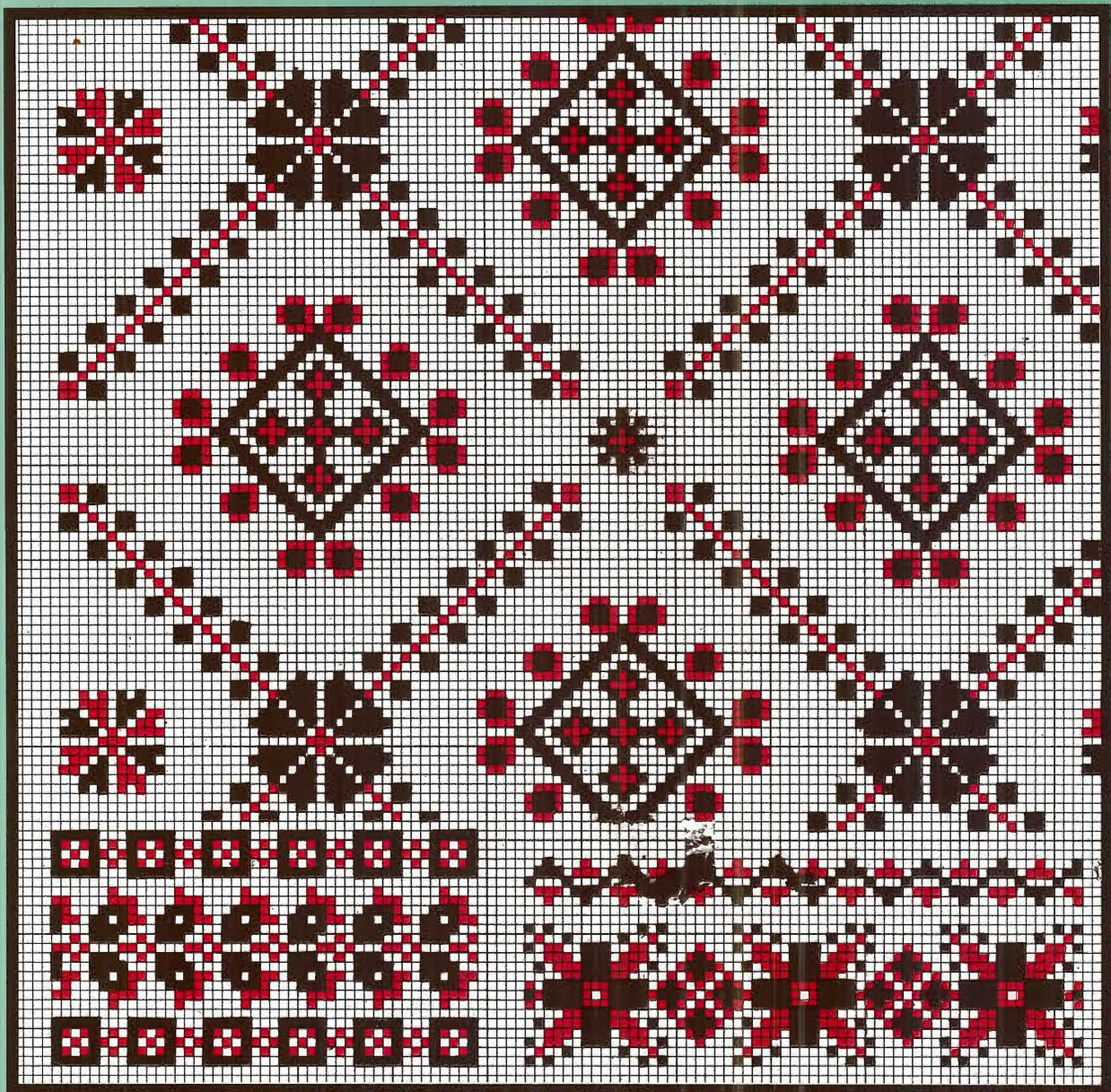
УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

203 Second Avenue, New York, NY 10003

(212) 228-0110 Fax (212) 228-1947

E-mail: info@ukrainianmuseum.org

Website: www.ukrainianmuseum.org

**Альбом взорів для вишивання по канві за оригінальними рисунками Ю. Дремлюги.
Зі збірки Євгенії Бачинської-Федусевич. Вишивати нитками Д.М.Ц. червоними ч. 666 і чорними.
From the collection of Evhenia Bachynsky-Fedusevych. DMC red #666 and black.**